

Wyjaśnienia w zakresie zawiadomień do ministra właściwego do spraw gospodarki oraz prowadzenia w tym zakresie postępowań objętych ustawą *o kontroli niektórych inwestycji*

Spis treści

1. INFORMACJE WSTĘPNE.....	3
2. ZAKRES STOSOWANIA USTAWY	5
2.1 ZAKRES PODMIOTOWY.....	5
2.2 KLAUZULA OBEJŚCIA PRAWA.....	6
2.3 PODMIOTY OBJĘTE OCHRONĄ	6
2.4 STATUS PRZEDSIĘBIORCY	8
2.5 PRZESŁANKA UZYSKANYCH PRZYCHODÓW	8
2.6 NABYCIE LUB OSIĄGNIĘCIE ZNACZĄCEGO UCZESTNICTWA ORAZ NABYCIE DOMINACJI	9
2.7 ORGAN KONTROLI W AKTUALNYCH PRZEPISACH	11
3. POSTĘPOWANIE W SPRAWIE KONTROLI NIEKTÓRYCH INWESTYCJI.....	13

3.1 POWSTANIE OBOWIĄZKU ZŁOŻENIE ZAWIADOMIENIA	13
3.2 ZBIEG OBOWIĄZKU ZAWIADOMIENIA Z ART. 5 ORAZ ART. 12F UST. 1-4 USTAWY	13
3.3 PODMIOTY ZOBOWIĄZANE DO ZŁOŻENIA ZAWIADOMIENIA	14
3.4 TRANSAKCJE DOKONYWANE ZA POŚREDNICTWEM SPÓŁEK CELOWYCH	15
3.5 TERMIN ZŁOŻENIA ZAWIADOMIENIA	15
3.6 ZAKRES WYMAGANYCH INFORMACJI	16
3.6.1 DOKUMENTY	17
3.6.2 WYMOGI FORMALNE DLA ZAWIADOMIENIA I DOŁĄCZONYCH DOKUMENTÓW	21
3.6.3 FORMULARZ FDI	23
3.7 DWUFAZOWOŚĆ POSTĘPOWANIA	24
3.7.1 WSTĘPNE POSTĘPOWANIE SPRAWDZAJĄCE – FAZA I	24
3.7.2 NAKAZ POWSTRZYMANIA SIĘ OD CZYNNOŚCI OBJĘTEJ ZAWIADOMIENIEM	24
3.7.3 POSTĘPOWANIE Z URZĘDU	25
3.7.4 WEZWANIE DO ZŁOŻENIA INFORMACJI	25
3.7.5 OBOWIĄZEK USTANOWIENIA PEŁNOMOCNIKA DO DORĘCZEŃ	25
3.7.6 BRAKI FORMALNE ZAWIADOMIENIA	25
3.7.7 ODMOWA WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA SPRAWDZAJĄCEGO	26
3.7.8 TERMIN ZAKOŃCZENIA POSTĘPOWANIA SPRAWDZAJĄCEGO	26
3.7.9 POSTĘPOWANIE KONTROLNE – II FAZA.....	27
3.7.10 RODZAJE ROZSTRZYGNIEĆ MINISTRA W TOKU POSTĘPOWANIA KONTROLNEGO	27
3.7.11 NABYCIE ZNACZĄCEGO UCZESTNICTWA W NIEOKREŚLONY SPOSÓB	29
3.7.12 KONTROLA SĄDOWA	29
4. SANKCJE ZA NARUSZENIE PRZEPISÓW USTAWY O KONTROLI NIEKTÓRYCH INWESTYCJI	29
4.1. SANKCJE CYWILNO-PRAWNE.....	30
4.1.1 NIEWAŻNOŚĆ CZYNNOŚCI PRAWNYCH	30
4.1.2 OGRANICZENIA UPRAWNIEŃ DO WYKONYWANIA PRAWA Z GŁOSÓW LUB UDZIAŁÓW	31
4.2. SANKCJE KARNE.....	32
4.2.1 NIEUPRAWNIONE NABYCIE LUB OBJĘCIE ZNACZĄCEGO UCZESTNICTWA LUB NABYCIE DOMINACJI.....	32
4.2.2 NIEZŁOŻENIE ZAWIADOMIENIA PRZEZ PODMIOT ZALEŻNY	33
4.2.3 WYKONYWANIE PRAW BEZ ZŁOŻENIA ZAWIADOMIENIA	33

1. INFORMACJE WSTĘPNE

Ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1459, z późn. zm.) nadaje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki uprawnienia w zakresie ochrony krajowych przedsiębiorstw w aspekcie porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego. Do 24 lipca 2025 r. organem kontroli w zakresie kontroli niektórych inwestycji, o których mowa w art. 12a-12k ustawy, był Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Obecnie funkcję tę pełni minister właściwy do spraw gospodarki. W celu zwiększenia pewności prawnej przedsiębiorców, ułatwienia przedsiębiorcom ustalenia, czy dana transakcja podlega obowiązkowi złożenia zawiadomienia oraz ułatwienia przygotowania zawiadomienia wraz z wymaganymi dokumentami, opracowano niniejsze „Wyjaśnienia w zakresie zawiadomień do ministra właściwego do spraw gospodarki oraz prowadzenia w tym zakresie postępowań objętych ustawą o kontroli niektórych inwestycji”.

W celu ochrony krajowych przedsiębiorstw (w aspekcie porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego) przed ewentualnymi przejęciami przez podmioty spoza państw członkowskich Unii Europejskiej (UE), Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) oraz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) ustawa przewiduje kompleksowe ramy kontroli działań, które mogłyby zagrozić zapewnieniu bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego.

Ochrona dotyczy ewentualnych prób przejęć krajowych przedsiębiorstw przez podmioty pochodzące spoza UE, EOG oraz OECD. Kontroli podlegają próby przejęcia krajowych przedsiębiorstw przez osoby fizyczne, które nie posiadają obywatelstwa państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD oraz przez podmioty niebędące osobami fizycznymi - nieposiadające od co najmniej dwóch lat (od dnia poprzedzającego zgłoszenie do ministra właściwego do spraw gospodarki zamiaru przejęcia udziałów w przedsiębiorstwie krajowym) swojej siedziby na terytorium państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD.

Przepisy ustawy określają podmioty objęte ochroną. Są to przedsiębiorcy z siedzibą w Polsce, których przychód ze sprzedaży i usług przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w którymkolwiek z dwóch lat obrotowych, poprzedzających zgłoszenie, równowartość 10 mln euro oraz spełniają jeden z warunków wymienionych w ustawie.

Postępowanie kontrolne jest wszczynane na podstawie zgłoszenia dokonanego przez podmiot zobowiązany. Zasady zobowiązania do złożenia zawiadomienia określa art. 12f ustawy. Zależnie od rodzaju inwestycji podmiotem zobowiązanym może być:

1. podmiot objęty ochroną,
2. podmiot przejmujący/nabywający udziały,
3. podmiot kontrolujący podmiot objęty ochroną.

Podmiot zobowiązany w przypadku zamiaru nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa, zamiaru nabycia dominacji oraz nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa lub nabycia dominacji ma ustawowy obowiązek złożyć zgłoszenie.

Minister właściwy do spraw gospodarki może wszcząć postępowanie z urzędu, jeśli zaistnieją przesłanki wskazujące na nadużycie lub obejście prawa.

Niniejsze wyjaśnienia nie mają na celu ani nie mogą regulować kwestii związanych z ustaleniem obowiązku składania zawiadomień ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w oparciu o ustawę o kontroli niektórych inwestycji czy też kwestii związanych z prowadzeniem postępowań w tych sprawach, w sposób sprzeczny z przepisami tej ustawy. Wyjaśnienia wskazują wyłącznie na sposób oceny tych kwestii przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

Wyjaśnienia nie mają charakteru prawnie wiążącego, niemniej jednak fakt ich opublikowania należy interpretować w ten sposób, iż w sprawach uregulowanych ustawą o kontroli niektórych inwestycji minister właściwy do spraw gospodarki stosuje się do nich.

Postępowanie kontrolne cechuje dwufazowość.

Fazę pierwszą stanowi wstępne postępowanie sprawdzające - służy ono ocenie, czy sprawa wymaga dalszych czynności kontrolnych i trwa do 30 dni roboczych.

Faza druga jest właściwym postępowaniem kontrolnym trwającym do 120 dni. Do postępowania kontrolnego kierowane są wyłącznie sprawy, które mogą powodować zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego. W szczególności dotyczyć to będzie przypadków, w których chociażby potencjalnie istnieje np. ryzyko wyprowadzenia produkcji za granicę, zamknięcia zakładu, wyprowadzenia technologii lub zagrożenia w inny sposób działalności prowadzonej przez podmiot objęty ochroną. Przy tej ocenie duże znaczenie ma działalność spółki przejmowanej.

Osiągnięcie lub nabycie znaczącego uczestnictwa lub nabycie dominacji u przedsiębiorcy podlegającemu ochronie bez złożenia zawiadomienia lub pomimo sprzeciwu Ministra jest nieważne z mocy prawa. Oznacza to, że nie jest konieczne wydawanie np. dodatkowych aktów administracyjnych w celu stwierdzenia nieważności ww. czynności. Ponadto za nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa lub nabycie dominacji bez zezwolenia podmiotowi grozi kara grzywny w wysokości do 50 mln zł oraz kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 5 lat (kary te mogą zostać orzeczone łącznie).

Skróty oznaczają:

ustawa lub ustawa o kontroli niektórych inwestycji – ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1459, z późn. zm.)

u.p.p. – ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.)

u.o.i.b. – ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534)

u.o.S.B.ł – ustawa z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicza (Dz. U. z 2024 r. poz. 925, z późn. zm.)

u.o.p.d.o.f. – ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.)

u.o.o.i.f. – ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.)

u.o.o.p. – ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 592)

u.o.z.k. – ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122, z późn. zm.)

konwencja haska – Konwencja znosząca wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzona w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. poz. 938)

k.p.a. – ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.)

k.p.c. lub kodeks postępowania cywilnego – ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, z późn. zm.)

k.r.s. – ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869)

przepisy wprowadzające k.k. – ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. poz. 554, z późn. zm.)

Rozporządzenie w sprawie PKD – rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lipca 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. poz. 1551)

TFUE – Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

TUE – Traktat o Unii Europejskiej

Rozporządzenie w sprawie BIZ – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii Europejskiej

EOG – Europejski Obszar Gospodarczy

MAP – minister właściwy do spraw aktywów państwowych; obecnie – Minister Aktywów Państwowych

MI - minister właściwy do spraw gospodarki morskiej; obecnie - Minister Infrastruktury
Minister - minister właściwy do spraw gospodarki; obecnie – Minister Finansów i Gospodarki
MON – Minister Obrony Narodowej
NBP – Narodowy Bank Polski
OECD – Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju
RP – Rzeczpospolita Polska
UE – Unia Europejska

2. ZAKRES STOSOWANIA USTAWY

2.1 ZAKRES PODMIOTOWY

Ochrona krajowych spółek dotyczy wyłącznie przejęć krajowych przedsiębiorstw przez podmioty spoza państw należących do UE, EOG oraz OECD (art. 12a ust. 1 oraz 12c ust. 1 pkt 5 ustawy). Pod pojęciem „należących” należy rozumieć wyłącznie członków tych organizacji, a nie np. podmioty stowarzyszone czy obserwatorów. Należy jednocześnie podkreślić, iż w tym przypadku mówi się w sposób ogólny o podmiotach, a nie tylko o przedsiębiorcach. Ochrona krajowych przedsiębiorstw dotyczy zatem nie tylko przejęć przez zagranicznych przedsiębiorców, ale także przez podmioty nieposiadające takiego statusu. Jednocześnie ustawa stosuje odmienne wymogi w stosunku do przejęć realizowanych przez osoby fizyczne oraz przez inne podmioty.

W przypadku osób fizycznych ustawa obejmuje swoim zakresem osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD. Należy zauważyć, że ustawa nie wprowadza minimalnego wymogu w stosunku do okresu posiadania przez taką osobę obywatelstwa któregoś z państw członkowskich ww. organizacji. Bez względu zatem na staż posiadania obywatelstwa państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD osoba taka nie jest objęta zakresem tej ustawy. Istotne jest jedynie, aby w chwili powstania zamiaru lub dokonania inwestycji podlegającej ustawie takie obywatelstwo posiadała.

W przypadku podmiotów niebędących osobami fizycznymi ustawa obejmuje swoim zakresem wyłącznie podmioty nieposiadające, od co najmniej dwóch lat przed dniem poprzedzającym zgłoszenie do Ministra, siedziby na terytorium państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD.

Co ważne, również spółki zależne ww. podmiotów (tzn. osób nieposiadających obywatelstwa państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD oraz podmiotów nieposiadających od co najmniej dwóch lat siedziby na terytorium państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD), a także ich oddziały lub przedstawicielstwa są uznawane za podmioty niemające swojej siedziby na terytorium państwa, które jest członkiem UE, EOG lub OECD (art. 12e ust. 4 ustawy).

Podkreślić należy, że aby do danej inwestycji zagranicznej zastosowanie miały przepisy ustawy istotne jest aby podmiot będący jej beneficjentem (spółka lub inny podmiot stojący na czele grupy kapitałowej, która dokonuje inwestycji lub osoba fizyczna ostatecznie kontrolująca podmioty, które zamierzają nabyć lub osiągnąć znaczące uczestnictwo lub nabyć dominację w podmiocie objętym ochroną w myśl ustawy) miał siedzibę lub posiadał obywatelstwo państwa niebędącego członkiem UE, EOG lub OECD nawet jeśli inwestycja bezpośrednio jest dokonywana przez podmiot mający siedzibę w państwie będącym członkiem UE, EOG lub OECD.

Z kolei zawarte w art. 12a ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy określenia „nie posiadał od co najmniej dwóch lat od dnia poprzedzającego zgłoszenie siedziby na terytorium państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD” nie należy odnosić do spółek lub innych podmiotów niebędących osobami fizycznymi, które zostały założone na obszarze państw członkowskich UE, EOG lub OECD w okresie nieprzekraczającym dwóch lat przed zawiadomieniem o inwestycji przez podmioty z tych państw

(np. spółka z siedzibą w Polsce założona rok przed zawiadomieniem o inwestycji przez spółkę z siedzibą we Francji należącą do grupy kapitałowej na czele której stoi obywatel Stanów Zjednoczonych).

2.2 KLAUZULA OBEJŚCIA PRAWA

Ustawa zawiera również tzw. klauzulę obejścia prawa (art. 12e ust. 2 ustawy). Pozwala ona na wszczęcie z urzędu postępowania wobec osób fizycznych posiadających obywatelstwo państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD lub podmiotów niebędących osobami fizycznymi mających siedzibę na terenie tych państw, jeżeli istnieją przesłanki wskazujące na nadużycie lub obejście prawa. Przesłanki wskazujące na nadużycie lub obejście prawa, obejmować mogą w szczególności przypadki, w których podmiot nabywający lub osiągający znaczące uczestnictwo albo nabywający dominację:

- faktycznie nie prowadzi działalności gospodarczej w imieniu własnym w zakresie innym niż czynności związane z nabyciem lub osiągnięciem znaczącego uczestnictwa albo nabyciem dominacji, lub
- nie posiada trwałego przedsiębiorstwa, biura lub personelu na terytorium państwa członkowskiego.

W praktyce chodzi o tworzenie lub przejmowanie spółek w celu obejścia przepisów tej ustawy.

2.3 PODMIOTY OBJĘTE OCHRONĄ

Ustawa określa enumeratywnie podmioty, które są objęte ochroną (art. 12d ust. 1-3 ustawy). Podmioty te muszą łącznie spełniać następujące przesłanki:

1. spółki publiczne w rozumieniu u.o.o.p, bez względu na rodzaj i branżę, w której prowadzą działalność. W myśl przepisów ustawy przez spółkę publiczną należy rozumieć spółkę, której co najmniej jedna akcja jest dopuszczona do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzona do obrotu w alternatywnym systemie obrotu na terytorium RP;
2. przedsiębiorcy posiadający mienie, które zostało ujawnione w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 u.o.z.k. Zgodnie z przepisami tej ustawy w wykazie wyróżnia się także europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium RP oraz europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium innych państw członkowskich UE, mogącą mieć istotny wpływ na RP. Wykaz ma charakter niejawnny;
3. przedsiębiorcy świadczący określony rodzaj działalności informatycznej, tj.:
opracowujący lub modyfikujący oprogramowanie:
 - a. do sterowania elektrowniami, sieciami lub obsługą obiektów lub systemów zaopatrzenia w energię elektryczną, gaz, paliwo, olej opałowy lub ciepło sieciowe, lub
 - b. do zarządzania, kontrolowania i automatyzacji instalacji zaopatrzenia w wodę pitną lub oczyszczania ścieków, lub
 - c. służące do obsługi urządzeń lub systemów wykorzystywanych do transmisji głosu i danych lub do przechowywania i przetwarzania danych, lub
 - d. do obsługi urządzeń lub systemów wykorzystywanych do zaopatrzenia w gotówkę, płatności kartą, transakcji konwencjonalnych, do rozrachunku papierów wartościowych i transakcji pochodnych lub zarządzania nimi lub do świadczenia usług ubezpieczeniowych, lub
 - e. do obsługi szpitalnych systemów informacyjnych, do obsługi urządzeń i systemów wykorzystywanych w sprzedaży leków na receptę oraz do obsługi laboratoryjnego systemu informacyjnego lub testów laboratoryjnych, lub

- f. do obsługi urządzeń lub systemów używanych w transporcie pasażerów lub towarów drogą powietrzną, kolejową, morską lub żegluga śródlądową, transportem drogowym, transportem publicznym lub w logistyce, lub
- g. do obsługi urządzeń lub systemów wykorzystywanych przy zaopatrywaniu w żywność, lub
- 4. przedsiębiorcy świadczący usługi gromadzenia lub przetwarzania danych w chmurze obliczeniowej oraz
- 5. przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą, której przedmiotem jest:
 - a. wytwarzanie energii elektrycznej lub
 - b. produkcja benzyn silnikowych lub oleju napędowego, lub
 - c. transport rurociągowy ropy naftowej, benzyn silnikowych lub oleju napędowego, lub
 - d. magazynowanie i przechowywanie benzyn silnikowych, oleju napędowego, gazu ziemnego, lub
 - e. podziemne magazynowanie ropy naftowej lub gazu ziemnego, lub
 - f. produkcja chemikaliów, nawozów oraz wyrobów chemicznych, lub
 - g. wytwarzanie i obrót materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, lub
 - h. regazyfikacja lub skraplanie gazu ziemnego, lub
 - i. przeładunek ropy naftowej i jej produktów w portach morskich, lub
 - j. dystrybucja gazu ziemnego lub energii elektrycznej, lub
 - k. przeładunek w portach o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796), lub
 - l. działalność telekomunikacyjna lub
 - m. przesyłanie paliw gazowych lub
 - n. produkcja renu lub
 - o. wydobywanie i przerób rud metali wykorzystywanych do wytwarzania materiałów wybuchowych, broni i amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, lub
 - p. produkcja urządzeń, instrumentów oraz wyrobów medycznych, lub
 - q. produkcja leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych, lub
 - r. obrót paliwami gazowymi i gazem z zagranicą, lub
 - s. wytwarzanie lub przesyłanie lub dystrybucja ciepła, lub
 - t. przeładunek w portach śródlądowych lub
 - u. przetwórstwo mięsa, mleka, zbóż oraz owoców i warzyw.

Oceniając, czy przedsiębiorca prowadzi, którąś z ww. działalności należy uwzględnić systematykę Polskiej Klasyfikacji Działalności wskazanej w Rozporządzeniu w sprawie PKD. Ocenie podlega faktycznie wykonywana działalność. Nie ma natomiast znaczenia, czy jest to działalność główna czy mająca charakter uboczny. Nie podlegają ochronie podmioty, które świadczą usługi informatyczne, czy pozostałe rodzaje działalności wyłącznie na własne potrzeby.

Ponadto w przypadku, jeżeli dany przedsiębiorca prowadził działalność objętą ochroną, ale jej nie prowadzi w danej chwili, to należy rozważyć czy zaprzestanie tej działalności jest trwałe, czy jedynie chwilowe. W tym drugim przypadku nie można mówić o niewykonywaniu tej działalności. A zatem zamiar nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji w takim podmiocie może podlegać obowiązkowi zawiadomienia Ministra, przy spełnieniu pozostałych przesłanek.

Niezależnie od zaszeregowania do określonej z grup **powinny one spełniać także łącznie trzy przesłanki wspólne dla tych podmiotów, aby można mówić, iż mamy do czynienia z podmiotem objętym ochroną, a mianowicie podmioty te:**

1. powinny mieć status przedsiębiorcy
2. powinny mieć siedzibę na terytorium Polski
3. uzyskany przez nich przychód ze sprzedaży produktów i usług w którymkolwiek z 2 lat obrotowych, poprzedzających zgłoszenie, powinien przekroczyć na terytorium RP równowartość 10 mln euro.

2.4 STATUS PRZEDSIĘBIORCY

Definicja przedsiębiorcy zawarta jest w art. 12c ust. 1 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym za przedsiębiorcę uznaje się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów u.p.p.

Przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów u.p.p. jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej, przy czym przez działalność gospodarczą należy rozumieć zorganizowaną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i w sposób ciągły. W szczególności będą to zatem spółki kapitałowe oraz osobowe, spółdzielnie, przedsiębiorstwa państwowe, osoby fizyczne prowadzące samodzielnie działalność gospodarczą, oraz wspólnicy spółki cywilnej (sama spółka cywilna nie jest natomiast traktowana jako przedsiębiorca).

Za przedsiębiorców ustawa uznaje także instytut badawczy w rozumieniu u.o.i.b. Instytutem badawczym jest państwowa jednostka organizacyjna, wyodrębniona pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym, która prowadzi badania naukowe i prace rozwojowe ukierunkowane na ich wdrożenie i zastosowanie w praktyce (art. 1 u.o.i.b.). Ustawa wskazuje również, że przedsiębiorcą jest instytut Sieci w rozumieniu u.o.S.B.Ł. Instytut Sieci jest państwową osobą prawną powołaną do prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych, przez które należy rozumieć prowadzenie badań aplikacyjnych i prac rozwojowych, a w uzasadnionych przypadkach także badań podstawowych, w tym na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, szczególnie ważnych dla realizacji: polityki gospodarczej i innowacyjnej państwa określonej w strategiach rozwoju, polityki naukowej państwa.

2.5 PRZESŁANKA UZYSKANYCH PRZYCHODÓW

Ustawa reguluje, że przychód minimum 10 mln euro ze sprzedaży produktów i usług ma być uzyskany na terytorium RP. Należy zatem przyjąć nie cały przychód przedsiębiorcy, lecz jedynie tę jego część, która została uzyskana na terytorium RP. Do tego przychodu nie wlicza się przychodów z eksportu towarów lub usług.

Ustawowa definicja przychodu zawarta jest w art. 14. ust. 1 u.o.p.d.o.f. W myśl tego przepisu, za przychód z działalności uważa się kwoty należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont. U podatników dokonujących sprzedaży towarów i usług opodatkowanych podatkiem od towarów i usług za przychód z tej sprzedaży uważa się przychód pomniejszony o należny podatek od towarów i usług.

O zamiarze nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji oraz o nabyciu lub osiągnięciu znaczącego uczestnictwa albo nabyciu dominacji w podmiocie objętym ochroną należy zawiadomić Ministra, jeżeli podmiot objęty ochroną osiągnął przychody ze sprzedaży produktów lub usług na terytorium RP w którymkolwiek z dwóch lat obrotowych poprzedzających to nabycie o wartości minimum 10 mln euro. Pod pojęciem roku obrotowego należy rozumieć rok obrotowy określony w u.o.r. Nie zawsze jest on tożsamy z rokiem kalendarzowym, gdyż może on rozpoczynać się w dowolnym dniu roku kalendarzowego, a tym samym nie kończyć się z dniem 31

grudnia każdego roku. W pewnych przypadkach (np. w sytuacji zmiany roku obrotowego lub rozpoczęcia działalności w trakcie roku kalendarzowego) może on być wyjątkowo także dłuższy lub krótszy niż rok kalendarzowy.

Gdy zamiar nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji będzie dotyczył podmiotu objętego ochroną posiadającego spółki zależne, przychód uzyskany przez te spółki zależne powinien być zsumowany z przychodem podmiotu objętego ochroną. Transakcje takie w istocie bowiem obejmą pośrednio również te podmioty.

Do przychodów, o których mowa w art. 12d ust. 4 ustawy tj. 10 mln euro nie wlicza się przychodu dokonywanego pomiędzy przedsiębiorcą objętym ochroną i jego przedsiębiorcami zależnymi oraz pomiędzy tymi przedsiębiorcami zależnymi (tzw. przychody wewnątrzgrupowe).

Jeżeli podmiot chroniony osiągnął przychód z transakcji z przedsiębiorcą zlokalizowanym „wyżej” w grupie kapitałowej, który nie jest jednak uczestnikiem transakcji objętej zawiadomieniem – ten przychód podlega wliczeniu. Do łącznego przychodu podmiotu chronionego nie wlicza się przychodu osiągniętego pomiędzy przedsiębiorcami należącymi do tej samej grupy kapitałowej, którzy są podmiotami zależnymi podmiotu chronionego.

Podkreślenia wymaga również to, że jako przychód z działalności bierze się pod uwagę przychód z całej działalności przedsiębiorcy, a nie tylko z „działalności chronionej”.

Aby wykazać, że przychód podmiotów objętych ochroną przekracza wielkości określone w art. 12d ust. 4 ustawy należy przeliczyć uzyskiwany przychód w złotych na euro po odpowiednim kursie wymiany. W przypadku innych walut niż złoty, należy je najpierw przeliczyć na złote, a następnie na euro. Kursem, po którym powinno dokonać się przeliczenia złotych polskich i innych walut na euro jest, zgodnie z ust. 5 tego przepisu, średni kurs euro ogłoszony przez NBP w ostatnim dniu roboczym miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym powstał obowiązek zawiadomienia (tabele kursów średnich dostępne są na stronie internetowej NBP). Wymaga podkreślić, iż należy uwzględnić ten sam kurs euro dla każdego z dwóch lat poprzedzających obowiązek zawiadomienia.

2.6 NABYCIE LUB OSIĄGNIĘCIE ZNACZĄCEGO UCZESTNICTWA ORAZ NABYCIE DOMINACJI

Ustawa definiuje **znaczące uczestnictwo** jako sytuację umożliwiającą jednemu podmiotowi wywieranie wpływu na działalność innego podmiotu przez:

1. posiadanie udziałów albo akcji reprezentujących co najmniej 20% ogólnej liczby głosów lub
2. posiadanie udziału kapitałowego w spółce osobowej o wartości wynoszącej co najmniej 20% wartości wszystkich wkładów wniesionych do tej spółki lub
3. posiadanie udziału w zyskach innego podmiotu wynoszącego co najmniej 20%.

Definicja podmiotu dominującego została określona w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy. Jest to podmiot, który:

- posiada bezpośrednio lub pośrednio przez inne podmioty większość ogólnej liczby głosów w organach innego podmiotu, także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorczych innego podmiotu, lub
- w przypadku, którego więcej niż połowa członków zarządu innego podmiotu jest jednocześnie członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi funkcje

kierownicze pierwszego podmiotu bądź innego podmiotu pozostającego z tym pierwszym w stosunku zależności, lub

- posiada udział kapitałowy w spółce osobowej o wartości wynoszącej co najmniej 50% wartości wszystkich wkładów wniesionych do tej spółki lub
- posiada zdolność do decydowania w inny sposób o kierunkach działalności innego podmiotu, w szczególności na podstawie umowy przewidującej zarządzanie tym podmiotem lub przekazywanie zysku przez ten podmiot.

Ustawa wymienia trzy główne przypadki, w których **dochodzi do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa**, a mianowicie:

1. uzyskanie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną przez nabycie udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji, albo objęcie udziałów albo akcji, lub
2. osiągnięcie lub przekroczenie odpowiednio progu 20% i 40% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym podmiot objętego ochroną, udziału w zyskach podmiotu objętego ochroną lub udziału kapitałowego w spółce osobowej będącej podmiotem objętym ochroną w odniesieniu do wartości wszystkich wkładów wniesionych do tej spółki przez nabycie udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji, albo objęcie udziałów albo akcji, lub
3. nabycie lub wydzierżawienie od podmiotu objętego ochroną przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

Z kolei do nabycia dominacji nad podmiotem objętym ochroną dochodzi w przypadku:

1. nabycia udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji, albo objęcie udziałów albo akcji, lub
2. zawarcia umowy przewidującej zarządzanie tym podmiotem lub przekazywanie zysku przez ten podmiot.

Ustawa przez nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji uznaje również przypadki, gdy:

1. nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji nad takim podmiotem jest dokonywane przez podmiot zależny, w tym również na podstawie porozumień zawartych z podmiotem dominującym albo podmiotem zależnym od takiego podmiotu,
2. nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji nad takim podmiotem jest dokonywane przez podmiot, którego statut albo inny akt regulujący jego funkcjonowanie zawiera postanowienia dotyczące prawa do jego majątku w razie rozwiązania podmiotu albo innej formy jego ustania, w tym prawa do dysponowania tym majątkiem bez jego nabycia,
3. nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji nad takim podmiotem jest dokonywane w imieniu własnym, ale na zlecenie innego podmiotu, w tym w ramach wykonywania umowy o zarządzanie portfelem w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
4. nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji nad takim podmiotem jest dokonywane przez podmiot, z którym inny podmiot zawarł umowę, której przedmiotem jest przekazanie uprawnień do wykonywania prawa głosu, bądź innych uprawnień do udziałów, akcji albo innych praw udziałowych lub praw z udziałów, akcji albo innych praw udziałowych podmiotu objętego ochroną,
5. nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji nad podmiotem objętym ochroną jest dokonywane przez grupę dwóch lub więcej osób, jeżeli chociażby jedną z tych osób jest podmiot, z którym inny podmiot zawarł umowę, dotyczącą

nabywania udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, bądź choćby nabywania udziałów albo akcji lub składników majątku przedsiębiorców z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przedmiotem tej umowy jest przekazanie uprawnień do wykonywania prawa głosu, bądź innych uprawnień do udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji przedsiębiorców z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej,

6. nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji nad takim podmiotem jest dokonywane przez podmiot działający na podstawie pisemnego lub ustnego porozumienia dotyczącego nabywania przez strony takiego porozumienia udziałów albo akcji lub składników majątku podmiotu objętego ochroną lub nabywania udziałów albo akcji lub składników majątku przedsiębiorców z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej
– zwane „nabyciem pośrednim”.

Za nabycie pośrednie ustawa uznaje również przypadki, gdy skutek transakcji lub zdarzenia niewymienionego powyżej podmiot uzyska status podmiotu dominującego wobec podmiotu posiadającego znaczące uczestnictwo w podmiocie objętym ochroną lub podmiotu dominującego wobec podmiotu objętego ochroną lub wobec podmiotu mającego tytuł prawny do przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa podmiotu objętego ochroną. Jeżeli takie nabycie pośrednie nastąpiło wskutek czynności, dokonanej na podstawie przepisów prawa państwa innego niż Polska, w szczególności wskutek połączenia spółek, których siedziby znajdują się poza terytorium Polski, bądź nabycie lub objęcie udziałów albo akcji podmiotu z siedzibą poza terytorium RP, będącego podmiotem posiadającym znaczące uczestnictwo w podmiocie objętym ochroną lub podmiotem dominującym wobec podmiotu objętego ochroną, przepisy ustawy stosuje się w zakresie skutków określonych w zdaniu pierwszym.

Ustawa odrębnie definiuje również następcze nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji. Będą to sytuacje, gdy podmiot nabędzie lub osiągnie znaczące uczestnictwo albo nabędzie dominację nad podmiotem objętym ochroną bądź osiągnie lub przekroczy odpowiednio 20% albo 40% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym podmiot objętego ochroną, udziału w zyskach podmiotu objętego ochroną lub udziału kapitałowego w spółce osobowej będącej podmiotem objętym ochroną w odniesieniu do wartości wszystkich wkładów wniesionych do tej spółki, w wyniku:

1. umorzenia udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną bądź nabycia udziałów albo akcji własnych tego podmiotu,
2. podziału podmiotu objętego ochroną albo połączenia go z innym podmiotem,
3. zmiany umowy albo statutu podmiotu objętego ochroną w zakresie uprzywilejowania udziałów albo akcji, udziału w zyskach, ustanowienia bądź zmiany lub zniesienia uprawnień przysługujących poszczególnym wspólnikom, akcjonariuszom albo uczestnikom tego podmiotu.

Rozróżnienie pomiędzy nabyciem bezpośrednim, pośrednim oraz następczym ma o tyle znaczenie, że w każdym z tych przypadków na innym podmiocie ciąży obowiązek zgłoszenia nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji. Inny jest również zakres informacji i dokumentów jakie należy przedstawić Ministrowi w toku postępowania.

2.7 ORGAN KONTROLI W AKTUALNYCH PRZEPISACH

Minister właściwy do spraw gospodarki na mocy ustawy jest czwartym organem kontroli (art. 12c pkt 4 ustawy) w zakresie o którym mowa w art. 12a-12k ustawy. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy organami kontroli są także Minister Aktywów Państwowych, Minister Obrony

Narodowej i Minister Infrastruktury. Przepisy ustawy stanowią, że w przypadku, gdy podmioty objęte ochroną, dla których organem kontroli może być zarówno Minister jak i MAP, MON lub MI w takim przypadku funkcję kontrolna sprawuje odpowiednio MAP, MON lub MI.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2024 r. w sprawie wykazu podmiotów podlegających ochronie oraz właściwych dla nich organów kontroli (Dz. U. poz. 1892, z późn. zm.) zawiera następujące podmioty:

Lp.	Podmiot podlegający ochronie	Organ kontroli
1	ALPETROL Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000447884)	Minister Aktywów Państwowych
2	„Baltchem” S.A. Zakłady Chemiczne w Szczecinie z siedzibą w Szczecinie (numer KRS: 0000131737)	Minister Aktywów Państwowych
3	Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowe „Telesystem-Mesko” Sp. z o.o. z siedzibą w Lubiczowie (numer KRS: 0000096130)	Minister Obrony Narodowej
4	Cyfrowy Polsat S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000010078)	Minister Aktywów Państwowych
5	Emitel S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000716108)	Minister Aktywów Państwowych
6	Gaspol S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000021200)	Minister Aktywów Państwowych
7	Grupa Azoty S.A. z siedzibą w Tarnowie (numer KRS: 0000075450)	Minister Aktywów Państwowych
8	HAWA TELEKOM S.A. w restrukturyzacji z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000981831)	Minister Aktywów Państwowych
9	KGHM Polska Miedź S.A. z siedzibą w Lubinie (numer KRS: 0000023302)	Minister Aktywów Państwowych
9a	Liberty Częstochowa Sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w Częstochowie (numer KRS: 0000790933)	Minister Obrony Narodowej
10	„Oktan Energy & V/L Service” Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie (numer KRS: 0000081566)	Minister Aktywów Państwowych
11	Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000010681)	Minister Aktywów Państwowych
12	ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku (numer KRS: 0000028860)	Minister Aktywów Państwowych
13	P4 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000217207)	Minister Aktywów Państwowych
14	Polkomtel Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000419430)	Minister Aktywów Państwowych
15	Rafineria Gdańska Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku (numer KRS: 0000204527)	Minister Aktywów Państwowych
16	Stoen Operator Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000270640)	Minister Aktywów Państwowych
17	TAURON Polska Energia S.A. z siedzibą w Katowicach (numer KRS: 0000271562)	Minister Aktywów Państwowych
18	Telewizja Polsat Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000388899)	Minister Aktywów Państwowych

19	„TK Telekom” Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000024788)	Minister Aktywów Państwowych
20	T-Mobile Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000391193)	Minister Aktywów Państwowych
21	TVN S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000213007)	Minister Aktywów Państwowych
22	Unimot Terminale Sp. z o.o. z siedzibą w Czechowicach-Dziedzicach (numer KRS: 0001048476)	Minister Aktywów Państwowych
23	WB Electronics S.A. z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim (numer KRS: 0000369722)	Minister Obrony Narodowej

Wskazać także należy, że uprawnienia Ministra, jak również m.in. kwestie związane z definicją podmiotów objętych ochroną i tryb postępowania Ministra w sprawach z zakresu kontroli niektórych inwestycji zostały uregulowane w art. 12a-12k tej ustawy w sposób kompleksowy oraz odrębny niż dla innych organów. W związku z tym do postępowań prowadzonych przez Ministra na podstawie przepisów ustawy o kontroli niektórych inwestycji co do zasady nie mają zastosowania pozostałe przepisy tej ustawy. Zastosowanie będą miały jedynie pozostałe przepisy tej ustawy, jeżeli przepisy określone w art. 12a-12k wprost będą tak stanowiły (jak to ma miejsce w przypadku np. art. 12g ust. 3 dotyczącym stosowania odpowiednio w tym postępowaniu także ogólnych przepisów dotyczących treści zawiadomienia, tłumaczenia dokumentów i ustanowienia pełnomocnika do doręczeń, czy art. 12h ust. 2).

3. POSTĘPOWANIE W SPRAWIE KONTROLI NIEKTÓRYCH INWESTYCJI

3.1 POWSTANIE OBOWIĄZKU ZŁOŻENIE ZAWIADOMIENIA

Ustawa wskazuje, iż obowiązek zawiadomienia Ministra o planowej inwestycji powstaje, gdy określone w tej ustawie podmioty:

1. zamierzają nabyć lub osiągnąć znaczące uczestnictwo albo
2. zamierzają nabyć dominację albo
3. nabyły lub osiągnęły znaczące uczestnictwo albo
4. nabyły dominację.

Z powyższego wynika, że mamy do czynienia z dwoma rodzajami podmiotów – tych będących stroną aktywną (zamierzających dokonać lub dokonujących inwestycji), i tych – po stronie pasywnej (będących celem tych inwestycji).

3.2 ZBIEG OBOWIĄZKU ZAWIADOMIENIA Z ART. 5 ORAZ ART. 12F UST. 1-4 USTAWY

W konsekwencji zamieszczenia w ustawie dwóch odrębnych reżimów kontroli niektórych inwestycji: postępowania przed Ministrem (art. 12a-12k) oraz postępowania przed innymi organami kontroli (art. 5), może w określonej sytuacji powstać wątpliwość po stronie przedsiębiorcy, zamierzającego złożyć zawiadomienie o zamiarze dokonania konkretnej inwestycji, na podstawie jakich przepisów należy złożyć zawiadomienie w danym przypadku, czy na podstawie przepisu ogólnego art. 5 ustawy, czy na podstawie art. 12a-12k ustawy. W takiej sytuacji z pomocą przychodzi art. 12a ust. 2 ustawy o kontroli niektórych inwestycji, który stanowi, że przepisów art. 12a-12k nie stosuje się do

spraw dotyczących podmiotu podlegającego ochronie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy, prowadzonych przez organ kontroli, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy. Z tego wynika, że przedsiębiorca powinien w pierwszej kolejności sprawdzić, czy do danej inwestycji -ze względu na uczestniczący w niej podmiot chroniony - zastosowanie znajdują przepisy ogólne art. 3 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy, a dopiero jeśli odpowiedź na to pytanie będzie negatywna, to zawiadomienie do Ministra powinno nastąpić na podstawie przepisów art. 12a-12k ustawy.

3.3 PODMIOTY ZOBOWIĄZANE DO ZŁOŻENIA ZAWIADOMIENIA

Do złożenia uprzedniego zawiadomienia Ministra o zamiarze nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo zamiarze nabycia dominacji zobowiązane są następujące podmioty:

1. w przypadku nabycia bezpośredniego – podmioty, które mają zamiar nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo zamiar nabycia dominacji,
2. w przypadku nabycia pośredniego, o którym mowa w art. 12c ust. 6 ustawy – podmiot dokonujący nabycia pośredniego, tj. podmiot/podmioty mający/mające realny i faktyczny wpływ na podmiot dokonujący nabycia dominacji i znaczącego uczestnictwa oraz osiągnięcia znaczącego uczestnictwa. I tak:
 - a. podmiot dominujący wobec podmiotu, który ma zamiar nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo zamiar nabycia dominacji,
 - b. podmiot posiadający prawa do majątku podmiotu, który ma zamiar nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo zamiar nabycia dominacji, na podstawie jego statutu albo innego aktu regulującego jego funkcjonowanie w razie rozwiązania podmiotu albo innej formy jego ustania, w tym prawa do dysponowania tym majątkiem bez jego nabycia,
 - c. podmiot zlecający innemu podmiotowi nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji w imieniu własnym, ale na jego zlecenie, w tym w ramach wykonywania umowy o zarządzanie portfelem w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
 - d. podmiot, który zawarł z podmiotem mającym zamiar nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycia dominacji umowę, której przedmiotem jest przekazanie mu uprawnień do wykonywania prawa głosu, bądź innych uprawnień do udziałów, akcji albo innych praw udziałowych lub praw z udziałów, akcji albo innych praw udziałowych podmiotu objętego ochroną,
 - e. nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji nad podmiotem objętym ochroną jest dokonywane przez grupę dwóch lub więcej osób, jeżeli chociażby jedną z tych osób jest podmiot, z którym inny podmiot zawarł umowę, dotyczącą nabywania udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, bądź choćby nabywania udziałów albo akcji lub składników majątku przedsiębiorców z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przedmiotem tej umowy jest przekazanie uprawnień do wykonywania prawa głosu, bądź innych uprawnień do udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji przedsiębiorców z siedzibą w RP,
 - f. strony porozumienia dotyczącego nabywania udziałów albo akcji lub składników majątku podmiotu objętego ochroną lub nabywania udziałów albo akcji lub składników majątku przedsiębiorców z siedzibą w RP, na mocy którego podmiot ma zamiar nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycia dominacji nad takim podmiotem.
3. w przypadku nabycia pośredniego, o którym mowa w art. 12c ust. 7 zd. drugie ustawy, tj. dokonanego wskutek połączenia spółek, których siedziby znajdują się poza terytorium RP, bądź nabycie lub objęcie udziałów albo akcji podmiotu z siedzibą poza terytorium RP,

posiadającego znaczące uczestnictwo w podmiocie objętym ochroną lub podmiotem dominującym wobec podmiotu objętego ochroną – podmiot zależny tj. w zależności od rodzaju transakcji – podmiot posiadający znaczące uczestnictwo w podmiocie objętym ochroną lub podmiotu dominującego wobec podmiotu objętego ochroną lub wobec podmiotu mającego tytuł prawny do przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa podmiotu objętego ochroną,

4. w przypadku nabycia następczego obowiązek uprzedniego zawiadomienia Ministra spoczywa na podmiocie objętym ochroną.

Podkreślić także należy, iż w sytuacji, gdy co najmniej dwa podmioty zamierzające dokonać inwestycji działają w porozumieniu zawiadomienie składają wszystkie strony porozumienia łącznie.

3.4 TRANSAKCJE DOKONYWANE ZA POŚREDNICTWEM SPÓŁEK CELOWYCH

Jakkolwiek ustawa nie reguluje kwestii związanych transakcjami dokonywanymi za pośrednictwem spółek celowych (wehikułów korporacyjnych), należy uznać, iż w takim przypadku do złożenia zawiadomienia zobowiązany jest podmiot, który faktycznie odpowiada za dokonanie danej transakcji.

Analizując, czy transakcja podlega zawiadomieniu należy wziąć pod uwagę siedzibę lub obywatelstwo podmiotu dominującego, sprawującego kontrolę nad grupą kapitałową, do której należy spółka uczestnicząca w transakcji. Jeżeli podmiot ten ma obywatelstwo bądź siedzibę w jednym z państw należących do UE, EOG czy OECD, wówczas transakcja nie podlega zawiadomieniu.

3.5 TERMIN ZŁOŻENIA ZAWIADOMIENIA

Gdy podmiot zamierza nabyć lub osiągnąć znaczące uczestnictwo albo nabyć dominację oraz w przypadku nabycia pośredniego, zawiadomienie składa się przed zawarciem jakiejkolwiek umowy rodzącej zobowiązanie do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji bądź przed dokonaniem innej czynności prawnej albo czynności prawnych prowadzących do tego samego (zamierzonego) skutku (art. 12f ust. 5 pkt 1 ustawy). Natomiast w przypadku spółek publicznych, o których mowa w u.o.o.p., zawiadomienie składa się przed opublikowaniem wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej (art. 12f ust. 5 pkt 2 ustawy).

Jeśli natomiast do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji ma dojść w wyniku wieloetapowej transakcji, składającej się z kilku umów lub czynności prawnych, zawiadomienie składa się najpóźniej przez zawarciem ostatniej umowy albo dokonaniem ostatniej czynności prawnej prowadzącej do osiągnięcia skutku w postaci nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji (art. 12f ust. 6 ustawy). Oznacza to, że zawiadomienie można dokonać na podstawie np. umów warunkowych, umów przedwstępnych czy listów intencyjnych.

W przypadku nabycia pośredniego, zawiadamiający powinien złożyć zawiadomienie w terminie 7 dni od dnia nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji. Jeżeli jednak skutek ten jest trudny do określenia (np. jeśli przepisy właściwe dla danej czynności prawnej, o której mowa w art. 12c ustawy zdanie drugie, to jest czynności dokonanej na podstawie przepisów państwa obcego, nie przewidują wpisu do właściwego rejestru), to zawiadomienie powinno zostać złożone w terminie 30 dni od daty tej czynności (art. 12f ust. 7 ustawy).

W sytuacji nabycia następczego podmiot powinien złożyć zawiadomienie przed odbyciem posiedzenia organu stanowiącego podmiotu objętego ochroną albo przed podjęciem uchwały

wspólników albo uczestników, jak również przed dokonaniem innej czynności prowadzącej do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji (art. 12f ust. 8 ustawy).

3.6 ZAKRES WYMAGANYCH INFORMACJI

Ustawa w art. 12g różnicuje zakres informacji, które podmioty składające zawiadomienie Ministrowi są zobowiązane przedstawić w zależności od tego, czy mamy do czynienia:

- z zamiarem nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo zamiarem nabycia dominacji (w sposób bezpośredni i jako tzw. „nabycie pośrednie”), czy
- z tzw. nabyciem następczym.

W pierwszym przypadku zakres informacji, które podmioty zobowiązane do złożenia zawiadomienia przedkładają Ministrowi jest zdecydowanie szerszy i obejmuje informacje o:

1. posiadanych bezpośrednio lub pośrednio udziałach albo akcjach lub prawach z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, jak również o podmiotach dominujących wobec tego podmiotu i zawartych przez ten podmiot porozumieniach oraz o pozostawaniu przez ten podmiot w stanach faktycznych lub prawnych pozwalających innym podmiotom na wykonywanie praw z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego wobec podmiotu objętego ochroną bądź dających innym podmiotom prawo do nabycia lub objęcia udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną;
2. sposobie realizacji zamiaru, którego dotyczy zawiadomienie;
3. działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie, a w szczególności o przedmiocie tej działalności, zakresie i miejscu jej prowadzenia oraz dotychczasowym jej przebiegu, a także wykształceniu posiadanym przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, lub osoby, wchodzące w skład organów zarządzających i nadzorczych, jeżeli podmiot nie jest osobą fizyczną;
4. grupie kapitałowej, do której należy podmiot składający zawiadomienie, a w szczególności o jej strukturze, należących do niej podmiotach, prawnych i faktycznych powiązaniach kapitałowych, finansowych i osobowych z innymi podmiotami; a jeżeli podmiot składający zawiadomienie nie jest spółką handlową – dane o podmiotach uprawnionych do decydowania o składzie jego organów zarządzających i nadzorczych, podmiotach uprawnionych do otrzymywania wypłat z jego majątku oraz o podmiotach uprawnionych do jego majątku w razie jego rozwiązania lub innej formy jego ustania;
5. sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu składającego zawiadomienie;
6. skazaniu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowaniach warunkowo umorzonych oraz zakończonych ukaraniem postępowaniach dyscyplinarnych, jak również innych zakończonych postępowaniach administracyjnych i cywilnych, dotyczących podmiotu składającego zawiadomienie lub osób, o których mowa w pkt 3 i 4;
7. toczących się postępowaniach karnych, postępowaniach w sprawie o przestępstwo skarbowe, postępowaniach o nałożenie kar za naruszenie obowiązków przewidzianych w przepisach dotyczących rynku kapitałowego lub ochrony środowiska, postępowaniach podatkowych prowadzonych przeciwko podmiotowi składającemu zawiadomienie lub osobom, o których mowa w pkt 3 i 4, albo wobec tych osób, lub postępowaniach związanych z działalnością tego podmiotu lub tych osób, jak też o złożonych wnioskach o ekstradycję i wydanych europejskich nakazach aresztowania wobec tych podmiotów i osób;
8. podjętych, przed dniem złożenia zawiadomienia, działaniach zmierzających do nabycia udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji albo objęcia udziałów albo akcji

przedsiębiorców z siedzibą na terytorium RP, związanych z tymi udziałami albo akcjami uprawnieniach, sposobie i źródłach finansowania nabycia udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji albo objęcia udziałów albo akcji, zawartych w związku z tymi działaniami umowach oraz działaniach w porozumieniu z innymi podmiotami;

9. zamiarach podmiotu składającego zawiadomienie, o którym mowa w art. 12f ust. 1-3 ustawy, w odniesieniu do podmiotu objętego ochroną, dotyczących planów inwestycyjnych, długoterminowych planów działalności, przewidywanych zmianach organizacji podmiotu objętego ochroną, finansowaniu jego działalności, polityce dywidendowej i polityce zatrudnienia.

Sytuacja przedstawia się odmiennie w przypadku nabycia następczego. W tym przypadku, zgodnie z art. 12g ust. 2 ustawy, do zawiadomienia, podmiot objęty ochroną, podaje jedynie szczegółowe informacje o strukturze udziałowej tego podmiotu (w szczególności informacje o wszystkich znanych podmiotowi wspólnikach, akcjonariuszach albo innych uczestnikach) oraz szczegółowe informacje o strukturze udziału w zyskach tego podmiotu oraz informacje o sposobie realizacji zamiaru, którego dotyczy zawiadomienie.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, iż zawiadomienie powinno zawierać również odpowiednie informacje na temat podmiotu objętego ochroną. Zakres tych informacji powinien być na tyle szeroki, żeby na ich podstawie po pierwsze można było ocenić, czy w danej sprawie mamy do czynienia z podmiotem objętym ochroną. A po drugie, żeby na ich podstawie można było również ocenić, czy w wyniku inwestycji może dojść do zagrożenia porządku lub bezpieczeństwa czy zdrowia publicznego. Ponadto należy zauważyć, iż jakkolwiek podmiot zobowiązany do złożenia zawiadomienia nie jest zobligowany do wykazania, że w wyniku inwestycji nie dojdzie do zagrożenia porządku lub bezpieczeństwa czy zdrowia publicznego, to jednak przedstawienie takiej argumentacji może wpłynąć na szybsze rozpatrzenie sprawy.

3.6.1 DOKUMENTY

W celu potwierdzenia przekazywanych w zawiadomieniu informacji zawiadamiający są zobowiązani do przedstawienia odpowiednich dokumentów. Bez względu na to czy mamy do czynienia z zamiarem dokonania inwestycji, czy z tzw. nabyciem następczym oraz czy zamiar nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo zamiar nabycia dominacji realizowany będzie przez dany podmiot w sposób bezpośredni, czy też jako określony rodzaj tzw. „nabycia pośredniego” – ustawa w art. 12g ust. 3 odsyła w tym zakresie do stosowania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia lub osiągnięcia istotnego uczestnictwa albo nabycia dominacji w podmiocie podlegającym ochronie (Dz. U. poz. 324). Należy zatem uznać, iż wskazany w tym rozporządzeniu zakres dokumentów powinien być stosowany przez podmioty zobowiązane do złożenia zawiadomienia w sposób odpowiedni w zależności od tego czy mamy do czynienia z zamiarem nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo zamiarem nabycia dominacji (w sposób bezpośredni i pośredni), czy też z tzw. „nabyciem następczym”. Ustawa bowiem różnicuje zakres informacji jakie należy przedstawić wraz z zawiadomieniem w odniesieniu do tych dwóch sytuacji.

Wskazane powyżej rozporządzenie zawiera katalog następujących dokumentów:

1. poświadczone przez uprawniony organ lub podmiot kopie statutu, umowy spółki lub innego dokumentu poświadczającego przedmiot działalności podmiotu składającego zawiadomienie, a w przypadku, gdy podmiot składający zawiadomienie nie wykonuje

działalności gospodarczej – złożone przez ten podmiot oświadczenie o niewykonywaniu działalności gospodarczej;

2. graficzny schemat organizacyjny grupy kapitałowej, do której należy podmiot składający zawiadomienie, uwzględniający informacje o posiadanych udziałach w kapitale zakładowym poszczególnych podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej, z oznaczeniem ich nazw i adresów ich siedzib, przedmiotów ich działalności oraz rodzaju i zakresu powiązań między podmiotami w grupie, a w przypadku podmiotów podlegających nadzorowi sprawowanemu przez właściwy organ nadzoru – ze wskazaniem właściwego organu nadzoru;
3. dokumenty dotyczące podmiotu składającego zawiadomienie oraz osób, wchodzących w skład organów zarządzających i nadzorczych, jeżeli podmiot nie jest osobą fizyczną, tj.:
 - a. w zakresie doświadczenia – oświadczenia o działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej, a w szczególności o przedmiocie tej działalności, zakresie i miejscu jej prowadzenia, oraz o dotychczasowym jej przebiegu, wraz z poświadczonymi przez uprawniony organ lub podmiot kopiami lub odpisami świadectw pracy, aktów powołania, dokumentów potwierdzających uzyskane uprawnienia, tytuły oraz stopnie zawodowe,
 - b. w zakresie wykształcenia – kopię dyplomu ukończenia studiów wyższych lub innego równoważnego dokumentu potwierdzającego zdobyte wykształcenie, poświadczoną przez uprawniony organ lub podmiot;
4. dokumenty dotyczące podmiotu składającego zawiadomienie oraz osób, wchodzących w skład organów zarządzających i nadzorczych, jeżeli podmiot nie jest osobą fizyczną oraz podmiotów należących do grupy kapitałowej podmiotu składającego zawiadomienie oraz z nim powiązanych, a jeżeli podmiot składający zawiadomienie nie jest spółką handlową – dokumenty dotyczące podmiotów uprawnionych do decydowania o składzie jego organów zarządzających i nadzorczych, podmiotach uprawnionych do otrzymywania wypłat z jego majątku oraz o podmiotach uprawnionych do jego majątku w razie jego rozwiązania lub innej formy jego ustania:
 - a. informacje z Krajowego Rejestru Karnego o skazaniu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowaniach warunkowo umorzonych, wydane nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia zawiadomienia, a w przypadku osób, które w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia zawiadomienia miały miejsce zamieszkania poza terytorium RP – wydane przez Krajowy Rejestr Karny oraz przez właściwe organy państw, w których osoby te miały w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia zawiadomienia miejsce zamieszkania,
 - b. oświadczenia o zakończonych ukaraniem postępowaniach administracyjnych i dyscyplinarnych,
 - c. oświadczenia o zakończonych postępowaniach sądowych w sprawach gospodarczych, postępowaniach związanych z restrukturyzacją, upadłością, likwidacją, a także o zakończonych postępowaniach związanych z restrukturyzacją, upadłością, likwidacją prowadzonych przeciwko podmiotowi, w którym podmiot składający zawiadomienie posiada lub posiadał udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym lub 10% udziałów albo akcji w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający zawiadomienie jest lub był podmiotem dominującym,
 - d. oświadczenia o toczących się postępowaniach:
 - o karnych o przestępstwo umyślne, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego lub o postępowaniach w sprawie o przestępstwo skarbowe, w tym związanych z odpowiedzialnością, o której mowa w przepisach o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary,

- dyscyplinarnych, administracyjnych przeciwko danej osobie o nałożenie kar za naruszenie obowiązków przewidzianych w przepisach dotyczących rynku kapitałowego lub ochrony środowiska,
 - sądowych w sprawach gospodarczych przeciwko danej osobie, postępowaniach związanych z restrukturyzacją, upadłością, likwidacją, a także o postępowaniach związanych z restrukturyzacją, upadłością, likwidacją prowadzonych przeciwko podmiotowi, w którym podmiot składający zawiadomienie posiada lub posiadał udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym lub 10% udziałów albo akcji w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający zawiadomienie jest lub był podmiotem dominującym,
 - podatkowych,
- e. oświadczenia o złożonych wnioskach o ekstradycję i wydanych europejskich nakazach aresztowania dotyczących tych osób;
5. oświadczenia podmiotu składającego zawiadomienie o:
- a. środkach nadzorczych, jakie w okresie 5 lat poprzedzających złożenie zawiadomienia były podejmowane przez właściwy organ nadzoru w stosunku do podmiotu składającego zawiadomienie w związku z nieprawidłowościami w jego działalności, jeżeli podmiot składający zawiadomienie wykonuje lub wykonywał działalność podlegającą nadzorowi właściwego organu nadzoru w państwie, w którym ma swoją siedzibę, albo oświadczenie, że nie wykonywał i nie wykonuje on takiej działalności,
 - b. środkach nadzorczych, jakie w okresie 5 lat poprzedzających złożenie zawiadomienia były podejmowane przez właściwy organ nadzoru w stosunku do podmiotu, w którym podmiot składający zawiadomienie posiada lub posiadał udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym lub 10% udziałów albo akcji w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający zawiadomienie jest lub był podmiotem dominującym, w związku z nieprawidłowościami w działalności tego podmiotu, jeżeli podmiot ten wykonuje lub wykonywał działalność podlegającą nadzorowi właściwego organu nadzoru w państwie, w którym ma swoją siedzibę, albo oświadczenie, że podmiot składający zawiadomienie nie posiadał i nie posiada takich udziałów lub że nie był i nie jest takim podmiotem dominującym,
 - c. środkach nadzorczych, jakie w okresie 5 lat poprzedzających złożenie zawiadomienia były podejmowane przez właściwy organ nadzoru w stosunku do podmiotu składającego zawiadomienie będącego osobą fizyczną albo w stosunku do członków organu zarządzającego podmiotu składającego zawiadomienie, w związku z nieprawidłowościami w działalności innych podmiotów podlegających nadzorowi właściwego organu nadzoru, w których podmiot składający zawiadomienie będący osobą fizyczną albo członek organu zarządzającego podmiotu składającego zawiadomienie był członkiem organu zarządzającego w okresie podjęcia środków nadzorczych, albo oświadczenie, że podmiot składający zawiadomienie będący osobą fizyczną albo członek organu zarządzającego podmiotu składającego zawiadomienie nie był członkiem organu zarządzającego podmiotu podlegającego nadzorowi właściwego organu nadzoru,
 - d. przypadkach odmowy udzielenia lub cofnięcia podmiotowi składającemu zawiadomienie jakiegokolwiek zezwolenia, koncesji, licencji lub zgody w związku z wykonywaną lub planowaną działalnością albo pełnieniem funkcji, z podaniem przyczyn;
6. zatwierdzone sprawozdania finansowe podmiotu składającego zawiadomienie, wraz z opiniami i raportami biegłego rewidenta, jeżeli sprawozdanie finansowe podlegało badaniu, za ostatnie 3 lata przed datą złożenia zawiadomienia, lub z całego okresu

działalności, jeżeli podmiot składający zawiadomienie wykonuje działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 3 lata, w przypadku gdy obowiązek sporządzania takich sprawozdań finansowych wynika z odrębnych przepisów; w przypadku gdy zawiadomienie zostało złożone w okresie poprzedzającym sporządzenie sprawozdania finansowego za okres danego roku obrotowego i jego zatwierdzenie, podmiot składający zawiadomienie załącza wstępne sprawozdanie finansowe, a w razie jego braku – inne dokumenty potwierdzające jego sytuację finansową, aktualną na dzień złożenia zawiadomienia;

7. zatwierdzone skonsolidowane sprawozdania finansowe jednostki dominującej, wraz z opiniami i raportami biegłego rewidenta, jeżeli skonsolidowane sprawozdanie finansowe podlegało badaniu, w przypadku, gdy konsolidacją objęto podmiot składający zawiadomienie; przepisy pkt 6 stosuje się odpowiednio;
8. oświadczenia podmiotu składającego zawiadomienie będącego osobą fizyczną o zaciągniętych pożyczkach, kredytach i innych zawartych umowach o podobnym charakterze oraz o udzielonych przez podmiot składający zawiadomienie będący osobą fizyczną poręczeniach i gwarancjach, w okresie ostatnich 3 lat przed datą złożenia zawiadomienia;
9. informacje o przepływach środków pieniężnych na rachunkach podmiotu składającego zawiadomienie, potwierdzone przez podmioty prowadzące te rachunki, obejmujące okres roku do dnia złożenia zawiadomienia;
10. kopie zeznań podatkowych składanych na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych za ostatnie 3 lata podatkowe oraz oświadczenie dotyczące wywiązywania się z obowiązków przewidzianych w przepisach prawa podatkowego w okresie 3 lat podatkowych poprzedzających złożenie zawiadomienia – w przypadku podmiotu składającego zawiadomienie będącego osobą fizyczną, który nie ma obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych;
11. zaświadczenie właściwych organów podatkowych o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości podmiotu składającego zawiadomienie oraz zaświadczenie wydane przez właściwą instytucję ubezpieczeń społecznych o niezaleganiu w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne;
12. informację o wszystkich ratingach podmiotu składającego zawiadomienie oraz jego podmiotów zależnych oraz o ich zmianach w okresie ostatnich 3 lat poprzedzających dzień złożenia zawiadomienia, ze wskazaniem instytucji nadającej rating oraz wyjaśnieniem jego znaczenia, albo o braku nadanego ratingu;
13. oświadczenie o liczbie akcji albo udziałów lub praw z akcji albo udziałów, które mają być nabyte albo objęte, ze wskazaniem ich udziału w liczbie głosów w organie stanowiącym i kapitale zakładowym z uwzględnieniem wszystkich przywilejów lub ograniczeń, lub charakterystykę będących przedmiotem zamierzonego nabycia uprawnień podmiotu dominującego wraz z prawami lub statusem, z którymi wiążą się te uprawnienia;
14. w przypadku działania w porozumieniu – charakterystykę porozumienia, ze wskazaniem prawa właściwego oraz praw i obowiązków stron porozumienia;
15. oświadczenie o wysokości i udokumentowanym źródle pochodzenia środków, które mają być przeznaczone na realizację zamiaru, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, oraz o sposobie i terminach ich przekazania, jak również wskazanie, czy są one pożyczone lub w inny sposób obciążone, z podaniem pożyczkodawcy lub podmiotu, na rzecz którego środki te są obciążone, oraz tytułu prawnego do korzystania z tych środków, warunków udzielenia pożyczki lub obciążenia środków i warunków zwrotu pożyczki lub ustania obciążenia;
16. oświadczenie o aktywach podmiotu składającego zawiadomienie, które mają być zbyte w ciągu roku od dnia złożenia zawiadomienia, ze wskazaniem żądanej ceny;

17. w zakresie zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do spółki, będącej podmiotem podlegającym ochronie – plany inwestycyjne podmiotu składającego zawiadomienie w stosunku do podmiotu podlegającego ochronie oraz proponowane kierunki rozwoju działalności podmiotu podlegającego ochronie:

- a. w przypadku nabycia lub osiągnięcia dominacji w podmiocie podlegającym ochronie – plan działalności obejmujący:
 - plan rozwoju działalności podmiotu podlegającego ochronie zawierający uzasadnienie zamiaru, którego dotyczy zawiadomienie, średnio- terminowe cele finansowe, kierunki rozwoju działalności i opis działań mających na celu integrację podmiotu podlegającego ochronie z grupą podmiotów, do której należy podmiot składający zawiadomienie,
 - oczekiwane przyszłe dane finansowe podmiotu podlegającego ochronie na okres 3 lat, zawierające przewidywany bilans oraz rachunek zysków i strat, przewidywane wskaźniki rentowności, informację o poziomie narażenia na poszczególne rodzaje ryzyka oraz o przewidywanych transakcjach wewnątrz grupy,
 - opis wpływu realizacji zamiaru objętego zawiadomieniem na organizację podmiotu podlegającego ochronie i zarządzanie podmiotem podlegającym ochronie, zawierający informację o liczbie członków organu zarządzającego i podziale zadań między nimi, projektowane regulacje wewnętrzne podmiotu podlegającego ochronie, w tym w zakresie rachunkowości, badania sprawozdań finansowych i kontroli wewnętrznej, oraz wskazanie osób odpowiedzialnych za ich realizację,
- b. w przypadku nabycia lub osiągnięcia istotnego uczestnictwa w podmiocie podlegającym ochronie – strategię działalności obejmującą:
 - wskazanie okresu, przez jaki podmiot składający zawiadomienie zamierza posiadać akcje albo udziały lub prawa z akcji albo z udziałów podmiotu podlegającego ochronie oraz zamiarów zwiększenia, zmniejszenia lub utrzymania liczby posiadanych akcji albo udziałów lub praw z akcji albo z udziałów w przyszłości,
 - informacje dotyczące wykonywania prawa z akcji albo udziałów przez podmiot składający zawiadomienie, ze wskazaniem, jakie kierunki rozwoju działalności podmiotu podlegającego ochronie podmiot składający zawiadomienie będzie popierał oraz jakich nie będzie popierał, wraz z uzasadnieniem, w okresie 3 lat od dnia złożenia zawiadomienia,
 - oświadczenie o zamiarze i możliwościach finansowych udziału w podwyższaniu kapitału zakładowego podmiotu podlegającego ochronie w przypadku rozwoju jego działalności lub trudności finansowych,
 - szczegółowy opis wpływu na finanse podmiotu podlegającego ochronie, z uwzględnieniem polityki w zakresie dywidendy,
 - strategię rozwoju podmiotu podlegającego ochronie, ○ zasady, zgodnie z którymi lokowane będą aktywa podmiotu podlegającego ochronie, – uzasadnienie zamiaru, którego dotyczy zawiadomienie, średnioterminowe cele finansowe, kierunki rozwoju działalności i opis działań mających na celu integrację podmiotu podlegającego ochronie z grupą podmiotów, do której należy podmiot składający zawiadomienie.

3.6.2 WYMOGI FORMALNE DLA ZAWIADOMIENIA I DOŁĄCZONYCH DOKUMENTÓW

Zawiadomienie i załączane dokumenty sporządza się w języku polskim lub języku obcym wraz z urzędowym tłumaczeniem na język polski dokonywanym przez:

1. tłumacza przysięgłego wpisanego na listę prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości;
2. tłumacza przysięgłego uprawnionego do dokonywania takich tłumaczeń w państwach członkowskich UE lub EOG;
3. konsula, przy czym za dokumenty przetłumaczone przez konsula uznaje się również:
 - a. dokumenty w języku obcym przetłumaczone na język polski przez tłumacza w państwie przyjmującym i poświadczone przez konsula,
 - b. dokumenty przetłumaczone z języka rzadko występującego na język znany konsulowi, a następnie przetłumaczone przez konsula na język polski.

Zagraniczne dokumenty urzędowe przed tłumaczeniem powinny być zalegalizowane przez konsula RP, chyba że umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

Polska jest stroną konwencji haskiej znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych. W przypadku składania na terytorium Polski zagranicznych dokumentów urzędowych, do których konwencja ma zastosowanie, sporządzonych w innym Państwie będącym sygnatariuszem tej konwencji zniesiony jest wymóg ich legalizacji. Ma to oczywiście zastosowanie do zagranicznych dokumentów urzędowych załączonych do zawiadomienia składanego Ministrowi w związku z zamiarem nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji.

Konwencja wskazuje również, iż czynnością, która może być wymagana w celu poświadczenia autentyczności podpisu, charakteru, w jakim działa osoba, która podpisała dokument, oraz w razie potrzeby tożsamości pieczęci lub stempla, którym opatrzony jest dokument jest dołączenie *apostille*.

Stosowanie klauzuli *apostille* nie jest jednak wymagane w stosunku do dokumentów pochodzących z państw, z którymi Polska podpisała umowy międzynarodowe znoszące wymóg legalizacji¹.

Do mocy dowodowej zagranicznych dokumentów odnosi się również art. 1138 k.p.c, zgodnie z którym „zagraniczne dokumenty urzędowe mają moc dowodową na równi z polskimi dokumentami urzędowymi. Dokument dotyczący przeniesienia własności nieruchomości położonej w Rzeczypospolitej Polskiej powinien być uwierzytelniony przez polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny. To samo dotyczy dokumentu, którego autentyczności strona zaprzeczyła”. Jednakże z uwagi na treść art. 7 ust. 2 ustawy, który jako zasadę wprowadza wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych przed ich tłumaczeniem, przepis art. 1138 k.p.c) nie znajdzie zastosowania do postępowań prowadzonych przez Ministra na podstawie ustawy.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że zagraniczne dokumenty urzędowe załączane do zawiadomienia o zamiarze nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji, przed tłumaczeniem przysięgłym, powinny być zalegalizowane, a jeśli państwo, z którego pochodzą są stroną konwencji opatrzone klauzulą *apostille*, chyba że dokumenty pochodzą z państw, z którymi Polska podpisała umowy międzynarodowe znoszące wymóg legalizacji.

Nierzadko przedsiębiorcy w postępowaniu w sprawie kontroli niektórych inwestycji składają dokumenty bez wymaganej klauzuli *apostille* i dopiero w trakcie tego postępowania, na wezwanie Ministra, podejmują starania o legalizację przedłożonych dokumentów. Taka praktyka

¹ Jako przykład można podać: art. 13 umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Turecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych podpisanej w Warszawie 12 kwietnia 1988 r.

(Dz. U. z 1992 r. Nr 3, poz. 13); art. 27 umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Chińską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach karnych i cywilnych podpisanej w Warszawie dnia 5 czerwca 1987 r. (Dz. U. z 1988 r. Nr 9, poz. 65). Zwolnienie to obejmuje jednak tylko dokumenty przedstawiane na terytorium drugiej strony w sprawach objętych Umową (tj. dotyczących pomocy prawnej), nie obejmuje natomiast dokumentów przedstawianych w sprawach administracyjnych.

przedsiębiorców może wydłużyć postępowanie nawet o wiele miesięcy, pomimo tego, że sama inwestycja nie będzie budzić zastrzeżeń z punktu widzenia organu kontroli. Przedsiębiorcy powinni o tym pamiętać przed złożeniem zawiadomienia o inwestycji podlegającej kontroli i w miarę możliwości dopełnić wszelkich formalności legalizacyjnych przed złożeniem zawiadomienia do organu kontroli.

W uzasadnionych przypadkach, w szczególności, gdy prawo właściwe nie przewiduje sporządzania dokumentów, które należy dołączyć do składanego zawiadomienia, podmiot składający takie zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może, w miejsce tych dokumentów, złożyć stosowne oświadczenie, zawierające wymagane informacje. Jednocześnie przedkłada również dokumenty, które zgodnie z prawem właściwym stanowią ich potwierdzenie, wraz ze stosownym wyjaśnieniem.

3.6.3 FORMULARZ FDI

Na mocy Artykułu 6 Rozporządzenia w sprawie BIZ polski organ antymonopolowy jest zobowiązany informować Komisję Europejską i inne państwa członkowskie o każdej bezpośredniej inwestycji zagranicznej (ang. *foreign direct investment; FDI*), objętej monitorowaniem, która jest realizowana na terytorium Polski. Notyfikacja o inwestycji jest dokonywana za pośrednictwem formularza FDI, który składa się z dwóch części: części A- wypełnianej przez organ, i części B- wypełnianej przez inwestora. Obie części są obowiązkowe do wypełnienia w zakresie informacji podanych w formularzu, które zgodnie z artykułem 9 ust. 2 ww. rozporządzenia obejmują m.in.:

- a) strukturę własnościową inwestora zagranicznego i przedsiębiorstwa, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została zrealizowana, w tym informacje na temat ostatecznego inwestora i udziału kapitału;
- b) przybliżoną wartość danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej;
- c) produkty, usługi i działalność gospodarczą inwestora zagranicznego i przedsiębiorstwa, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została zrealizowana;
- d) państwa członkowskie, w których inwestor zagraniczny i przedsiębiorstwo, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została zrealizowana, prowadzą stosowną działalność gospodarczą;
- e) finansowanie danej inwestycji oraz źródło tego finansowania, w oparciu o najlepsze informacje, którymi dysponuje odnośne państwo członkowskie;
- f) termin, w którym planowane jest zrealizowanie danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej lub termin, w którym została ona zrealizowana.

Państwa członkowskie mają obowiązek dołożyć wszelkich starań, aby bez zbędnej zwłoki dostarczyć wypełniony formularz FDI do Komisji (za pośrednictwem Punktu Kontaktowego), a przez nią do innych państw członkowskich, a także wszelkie informacje dodatkowe, oprócz tych, o których mowa wyżej – jeżeli są one dostępne – występującym o nie państwom członkowskim i Komisji.

W terminie 15 dni kalendarzowych od dnia otrzymania poprawnie wypełnionego formularza zarówno Komisja, jak i każde państwo członkowskie, może zgłosić uwagi odnośnie do transakcji, ewentualnie przedstawić opinię o transakcji lub poprosić inwestora o dodatkowe informacje. Jak podkreśla Komisja, tylko kompletne formularze FDI, zawierające obie wypełnione części A i B, prowadzą do uruchomienia licznika terminu 15 dni przewidzianego na wniesienie ewentualnego stanowiska przez Komisję lub państwo członkowskie.

Warto zanotować, że formularz FDI jest sporządzony w języku angielskim i w tym języku powinien zostać również wypełniony przez inwestora.

Inwestor składający do organu kontroli zawiadomienie o inwestycji powinien mieć świadomość obowiązku wypełnienia formularza FDI (części B) i dążyć do jego wypełnienia niezwłocznie po wniesieniu zawiadomienia o inwestycji, aby uniknąć sytuacji przedłużenia postępowania w sprawie kontroli niektórych inwestycji z tego powodu. Strony mogą również kontaktować się z pracownikami prowadzącymi sprawę aby otrzymać formularz FDI w wersji edytowalnej.

Na podstawie artykułu 10 ust. 2 ww. rozporządzenia państwa członkowskie i Komisja zapewniają ochronę informacji poufnych uzyskanych w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia zgodnie z prawem Unii i odpowiednimi przepisami prawa krajowego. W konsekwencji, dane zawarte w formularzu są objęte klauzulą poufności.

Formularz do wypełnienia można pobrać ze strony:

<https://circabc.europa.eu/ui/group/be8b568f73f3-409c-b4a4-30acfcec5283/library/aac8130b-3b40-4bd1-99b5-147447189f23/details>.

3.7 DWUFAZOWOŚĆ POSTĘPOWANIA

Postępowanie w sprawie kontroli niektórych inwestycji opiera się na modelu dwufazowym. Pierwsza faza służy przeprowadzeniu wstępnego postępowania sprawdzającego, którego celem jest zebranie informacji i dokumentów, na podstawie których Minister podejmuje decyzję albo o zakończeniu postępowania już na tym etapie, bądź też kontynuowania tego postępowania, w celu głębszego wyjaśnienia sprawy. Dalsza procedura odbywa się w toku postępowania kontrolnego, stanowiącego drugą fazę postępowania.

Model, który został przyjęty w celu kontroli niektórych inwestycji ma na celu rozdzielenie rozpatrywanych spraw na te, które nie wymagają dalszych czynności kontrolnych (sprawy niekontrowersyjne) i mogą zostać zakończone w toku wstępnego postępowania sprawdzającego i na te, które wymagają dalszych czynności, które przeprowadzane są w ramach fazy drugiej obejmującej postępowanie kontrolne.

Druga faza, czyli właściwe postępowanie kontrolne, jest wzorowane na rozporządzeniu Rady (WE) nr 139/2004 z 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2004, str. 1, z późn. zm.).

3.7.1 WSTĘPNE POSTĘPOWANIE SPRAWDZAJĄCE – FAZA I

Ustawa o kontroli niektórych inwestycji przewiduje, że postępowanie przed Ministrem może być inicjowane zarówno na wniosek – na skutek złożenia uprzedniego zawiadomienia do Ministra (art. 12h ust. 1 ustawy), bądź też z urzędu – przez Ministra (art. 12h ust. 2 ustawy). Zgodnie z k.p.a. postępowanie na wniosek wszczynane jest z dniem wpływu zawiadomienia do Ministra, przy czym Minister zawiadamia o tym fakcie stronę. Postępowanie z urzędu wszczynane jest natomiast z datą wydania postanowienia o wszczęciu postępowania przez Ministra.

3.7.2 NAKAZ POWSTRZYMANIA SIĘ OD CZYNNOŚCI OBJĘTEJ ZAWIADOMIENIEM

Podmiot składający zawiadomienie jest obowiązany do wstrzymania się od dokonania czynności objętej zawiadomieniem do czasu upływu terminu, w jakim decyzja powinna zostać wydana.

Czynność prawna objęta zawiadomieniem może być dokonana pod warunkiem, że Minister nie zgłosi wobec niej sprzeciwu.

3.7.3 POSTĘPOWANIE Z URZĘDU

Wstępne postępowanie sprawdzające może zostać wszczęte z urzędu przez Ministra (art. 12e ustawy). Ma ono charakter fakultatywny, a zatem przepis ten nie nakłada na Ministra obowiązku wszczęcia postępowania z urzędu w wymienionych w nim okolicznościach, ale zostawia mu swobodę podjęcia decyzji w tym zakresie. Wszczęcie postępowania następuje w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie.

Minister może skorzystać z uprawnienia do wszczęcia postępowania sprawdzającego z urzędu, gdy poweźmie wiedzę o tym, że doszło do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji, w tym nabycia pośredniego i następczego, które podlegają obowiązkowi notyfikacyjnemu lub gdy jest przypuszczenie, że doszło do obejścia prawa (art. 12h ust. 2 oraz 12e ust. 2 ustawy).

Uprawnienie Ministra do wszczynania postępowania z urzędu jest ograniczone czasowo – postępowania takiego nie można wszcząć, jeżeli od nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji minęło 5 lat (art. 12h ust. 2. ustawy).

3.7.4 WEZWANIE DO ZŁOŻENIA INFORMACJI

Wzywając do złożenia informacji Minister wyznacza termin co najmniej 7-dniowy. Podmiot, do którego skierowano wezwanie uzyskuje status strony wraz z chwilą doręczenia wezwania.

W postępowaniu sprawdzającym wszczynanym z urzędu stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące możliwości zastępowania dokumentów, w uzasadnionych przypadkach, oświadczeniem, obowiązku dostarczania dokumentów w języku polskim, legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych oraz przepisy wydane na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów określającego dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia oraz obowiązku wskazania pełnomocnika do doręczeń.

3.7.5 OBOWIĄZEK USTANOWIENIA PEŁNOMOCNIKA DO DORĘCZEŃ

Podmiot składający zawiadomienie niemający miejsca zamieszkania lub pobytu albo siedziby w RP lub innym państwie członkowskim UE, jeżeli nie ustanowił pełnomocnika zamieszkałego w RP do prowadzenia postępowania w przedmiocie zawiadomienia, jest obowiązany wskazać pełnomocnika do doręczeń w RP.

W razie niedopełnienia tego obowiązku pisma w toku postępowania pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, z wyłączeniem decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia, o czym należy pouczyć podmiot składający zawiadomienie przy dokonaniu przez niego pierwszej czynności.

3.7.6 BRAKI FORMALNE ZAWIADOMIENIA

Po otrzymaniu zawiadomienia Minister dokonuje jego weryfikacji pod kątem spełnienia wymogów formalnych, w tym jego kompletności. Jeżeli Minister stwierdzi, że zawiadomienie zawiera braki formalne lub też nie zostały załączone do niego wymagane informacje lub dokumenty, wzywa podmiot składający zawiadomienie do uzupełnienia tych braków (art. 12h ust. 3. ustawy).

W wezwaniu Minister wyznacza podmiotowi termin na uzupełnienie braków, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 7 dni (art. 12h ust. 3 ustawy).

Dokładny zakres wymaganych informacji i dokumentów oraz wymogi co do formy przekazywanych informacji zostały przedstawione w pkt. 3.6.

3.7.7 ODMOWA WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA SPRAWDZAJĄCEGO

Złożenie Ministrowi zawiadomienia o zamiarze nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo dominacji nie jest równoznaczne ze wszczęciem postępowania sprawdzającego, podobnie jak wezwanie strony do uzupełnienia zawiadomienia na podstawie art. 12h ust. 3 ustawy. Ustawa bowiem obliguje Ministra do odmowy wszczęcia postępowania sprawdzającego w sytuacji, gdy czynność objęta zawiadomieniem nie podlega zgłoszeniu (art. 12h ust. 4 ustawy).

Zgodnie z art. 12h ust. 4 ustawy, odmowa wszczęcia postępowania sprawdzającego następuje w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie.

3.7.8 TERMIN ZAKOŃCZENIA POSTĘPOWANIA SPRAWDZAJĄCEGO

Ustawa obliguje Ministra do zakończenia wstępnego postępowania sprawdzającego w ciągu 30 dni roboczych od dnia wszczęcia postępowania z urzędu lub na wniosek (art. 12h ust. 5 ustawy). Dni robocze oznaczają, że do tego terminu nie wlicza się dni ustawowo wolnych od pracy oraz sobót. Do tego okresu nie wlicza się także okresów oczekiwania na usunięcie braków formalnych zawiadomienia lub uzupełnienie informacji przez stronę postępowania (zgodnie z art. art. 12h ust. 3 ustawy w zw. z art. 35 § 5 k.p.a.).

W tym czasie Minister powinien zebrać dokumenty i informacje, które będą stanowić podstawę do zakończenia tego postępowania i wydania jednego z dwóch aktów administracyjnych:

1. decyzji o odmowie wszczęcia postępowania kontrolnego i braku sprzeciwu wobec nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji, albo
2. postanowienia o wszczęciu postępowania kontrolnego.

Postępowanie w sprawie kontroli niektórych inwestycji może zostać zakończone na etapie postępowania sprawdzającego – w formie ww. decyzji, bądź też może być przedłużone postanowieniem o wszczęciu postępowania kontrolnego, w sytuacji, gdy Minister uzna, że zachodzi konieczność kontynuowania postępowania w sprawie.

Ustawa nie wymienia wprost przesłanek, których spełnienie obliguje Ministra do zakończenia postępowania sprawdzającego wydaniem decyzji o odmowie wszczęcia postępowania kontrolnego i braku sprzeciwu, wymienia natomiast przesłanki, których spełnienie stanowi podstawę do wydania postanowienia o wszczęciu postępowania kontrolnego.

Postanowienie o wszczęciu postępowania kontrolnego wydawane jest w przypadku:

- istnienia braków formalnych, wynikających z następujących uchybień po stronie składającego zawiadomienie lub wezwanego podmiotu, polegających na tym, że:
 - podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków formalnych w zawiadomieniu lub
 - podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie informacji albo
 - wezwany podmiot nie złożył informacji lub dokumentów na wezwanie organu kontroli (art. 12h ust. 5 pkt 2b ustawy) lub

- konieczności dalszego badania zamiaru nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji bądź nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego (art. 12h ust. 5 pkt 2b ustawy).

Reasumując, postępowanie w sprawie kontroli niektórych inwestycji jest obligatoryjnie kontynuowane, gdy w toku postępowania sprawdzającego nie zostały uzupełnione wszystkie braki formalne bądź też zachodzi konieczność dalszego badania sprawy..

Postanowienie Ministra o wszczęciu postępowania kontrolnego jest ostateczne – nie przysługuje na nie zażalenie (art. 12h ust. 6 ustawy).

W przeciwieństwie gdy żadna z tych przesłanek się nie ziści, tj. zawiadamiający lub wezwany podmiot dostarczy w toku postępowania Ministrowi wszystkie wymagane informacje i dokumenty, kompletne i niezawierające braków formalnych, przy czym nie będzie zachodzić konieczność dalszego badania sprawy z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego, Minister wyda decyzję o odmowie wszczęcia postępowania kontrolnego i braku sprzeciwu wobec nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji.

Decyzja kończąca postępowanie sprawdzające zawiera dwa rozstrzygnięcia – o odmowie wszczęcia postępowania kontrolnego i braku sprzeciwu wobec nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji.

3.7.9 POSTĘPOWANIE KONTROLNE – II FAZA

Postępowanie kontrolne wszczęte postanowieniem przez Ministra kończy się wydaniem decyzji rozstrzygającej co do istoty sprawy, bądź też postanowieniem, które kończy postępowanie kontrolne (art. 12h ust. 10 ustawy). Decyzja rozstrzygająca co do istoty sprawy wydawana jest nie później niż w terminie 120 dni od dnia wszczęcia postępowania (art. 12h ust. 8 ustawy). W tym przypadku mowa jest o dniach kalendarzowych, a nie roboczych.

Trzeba jednak liczyć się z tym, że termin ten może w praktyce ulec wydłużeniu, o czas oczekiwania przez Ministra na uzupełnienie braków formalnych lub dostarczenie wymaganych informacji lub dokumentów, ponieważ bieg terminu na wydanie decyzji ulega zwieszeniu od dnia wysłania przez Ministra pisma, wzywającego do uzupełnienia braków do dnia, w którym braki usunięto (art. 12h ust. 9 ustawy).

3.7.10 RODZAJE ROZSTRZYGNIEĆ MINISTRA W TOKU POSTĘPOWANIA KONTROLNEGO

Ustawa wskazuje, że postępowanie kontrolne prowadzone przez Ministra kończy się wydaniem decyzji wyrażającej sprzeciw wobec nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji nad podmiotem objętym ochroną, w tym także w przypadku nabycia pośredniego lub następczego (art. 12h ust. 8 w zw. z art. 12j ust. 1 ustawy). Jeżeli nie zachodzą przesłanki do wydania decyzji wyrażającej sprzeciw, Minister wydaje decyzję o umorzeniu postępowania (art. 105 par. 1 k.p.a. w zw. z art. 11 ust. 5 ustawy).

Decyzja wyrażająca sprzeciw wobec transakcji będącej przedmiotem zawiadomienia jest wydawana w przypadku (art. 12j ust. 1 ustawy):

1. nieuzupełnienia przez wnioskodawcę w wyznaczonym terminie braków formalnych zawiadomienia lub niezłożenia przez wnioskodawcę żądanych przez Ministra dokumentów lub informacji,

2. nieprzedstawienia przez wnioskodawcę w wyznaczonym terminie dodatkowych pisemnych wyjaśnień na żądanie Ministra,
3. zaistnienia, w efekcie dokonanej transakcji, potencjalnego zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego w Polsce, przy uwzględnieniu art. 52 ust. 1 i art. 65 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu UE oraz art. 4 ust. 2 Traktatu o UE
4. braku możliwości ustalenia, czy nabywca posiada obywatelstwo państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD albo posiada lub posiadał od co najmniej dwóch lat od dnia poprzedzającego zgłoszenie siedziby na terytorium UE, EOG lub OECD,
5. możliwości negatywnego wpływu transakcji na projekty i programy leżące w interesie UE.

Należy zauważyć, iż dwie pierwsze przesłanki związane są z kwestiami proceduralnymi. Dotyczą one nieuzupełnienia braków formalnych, niezłożenia dodatkowych informacji żądanych przez Ministra oraz nieprzedstawienia przez wnioskodawcę w wyznaczonym terminie dodatkowych pisemnych wyjaśnień na żądanie Ministra.

W przypadku przesłanki trzeciej i piątej, Minister każdą transakcję rozpatruje indywidualnie, w tym przy uwzględnieniu norm wynikających z ww. przepisów, TFUE oraz TUE. Niemniej można wskazać, iż przesłanki te mogą być spełnione np. w przypadku, gdzie chociażby potencjalnie istnieje np. ryzyko wyprowadzenia produkcji za granicę, zamknięcia zakładu, wyprowadzenia kluczowych technologii lub zagrożenia w inny sposób działalności prowadzonej przez podmiot objęty ochroną. Przy tej ocenie duże znaczenie ma również skala działalności prowadzonej przez spółkę będącą przedmiotem ochrony.

W przypadku przesłanki czwartej chodzi o brak możliwości ustalenia, czy nabywca posiada obywatelstwo państwa członkowskiego UE, EOG lub OECD albo posiada lub posiadał od co najmniej dwóch lat od dnia poprzedzającego zgłoszenie siedziby na terytorium UE, EOG lub OECD. Ustawodawca uznał, iż również w takiej sytuacji należy wydać decyzję wyrażającą sprzeciw.

Podkreślić należy, że wystąpienie jednej z wymienionych wyżej przesłanek, w przypadku nabycia pośredniego będącego efektem:

- a) czynności, dokonanej na podstawie przepisów prawa państwa innego niż RP, w szczególności wskutek połączenia spółek, których siedziby znajdują się poza terytorium RP lub
- b) nabycia lub objęcia udziałów albo akcji podmiotu z siedzibą poza terytorium RP, będącego podmiotem posiadającym znaczące uczestnictwo lub podmiotem dominującym wobec podmiotu objętego ochroną,

skutkuje wydaniem przez Ministra decyzji stwierdzającej niedopuszczalność wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną (art. 12j ust. 2. ustawy). Wówczas z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, nabytych w wyżej określony sposób, nie może być wykonywane prawo głosu, ani żadne inne uprawnienia, z wyjątkiem prawa do zbycia tych udziałów albo akcji.

Przepisy ustawy określają jedynie sytuacje, w których organ kontroli wyraża, po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego, sprzeciw wobec osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji (art. 12j ust. 1 ustawy). Nie wskazują natomiast, jakie rozstrzygnięcie należy wydać w przypadku, kiedy nie są spełnione przesłanki do wydania sprzeciwu po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego. W związku z tym należy uznać, iż w takiej sytuacji zastosowanie będzie miał art. 105 § 1 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe.

Umorzenie z powodu bezprzedmiotowości jest obligatoryjne, co wynika z kategorycznego brzmienia przepisu art. 105 § 1 k.p.a., jeżeli „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny

powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej. Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia zatem wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy.

Jeżeli zatem w ocenie organu kontroli nie zachodzą przesłanki pozwalające na wydanie decyzji wyrażającej sprzeciw wobec danej inwestycji, to wobec braku podstawy prawnej umożliwiającej Ministrowi wydanie w postępowaniu kontrolnym decyzji o braku sprzeciwu na dokonanie przedmiotowej inwestycji, Minister wydaje decyzję umarzającą postępowanie kontrolne.

3.7.11 NABYCIE ZNACZĄCEGO UCZESTNICTWA W NIEOKREŚLONY SPOSÓB

Jeżeli w toku wszczętego z urzędu postępowania kontrolnego, nie zdołano ustalić na podstawie jakich czynności podmiot osiągnął znaczące uczestnictwo, Minister wydaje decyzję stwierdzającą dopuszczalność wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, w sposób niewykraczający poza znaczące uczestnictwo (art. 12j ust. 3 ustawy). Wykonywanie praw z udziałów lub akcji jest ograniczone w takiej sytuacji do wykonywania prawa głosu oraz innych uprawnień nieumożliwiających nabycia dominacji. Podmiot posiadający znaczące uczestnictwo nie może także zbyć udziałów albo akcji, które dają mu mniej niż 10% ogółu uprawnień przysługujących wspólnikom, akcjonariuszom albo innym uczestnikom podmiotu objętego ochroną.

Nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji dokonane bez uzyskania powyższej decyzji Ministra jest nieważne z mocy prawa (zobacz pkt III.1).

3.7.12 KONTROLA SĄDOWA

Od decyzji Ministra przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od otrzymania decyzji za pośrednictwem Ministra. W przypadku gdy decyzja bądź postanowienie nie zostaną zaskarżone do sądu administracyjnego, a sąd uchyli decyzję co do istoty sprawy rozstrzygniętej w postępowaniu kontrolnym albo postanowienie kończące postępowanie kontrolne, 120-dniowy termin na wydanie decyzji, biegnie od dnia, w którym organowi kontroli doręczono prawomocny wyrok sądu administracyjnego (art. 12h ust. 10 ustawy).

4. SANKCJE ZA NARUSZENIE PRZEPISÓW USTAWY O KONTROLI NIEKTÓRYCH INWESTYCJI

Każdy, kto nie dopełni ciążącego na nim obowiązku złożenia zawiadomienia Ministrowi, musi liczyć się z poniesieniem konsekwencji określonych w ustawie. Można wyróżnić dwa główne rodzaje sankcji związanych z naruszeniem ustawy: sankcje cywilnoprawne (sankcja nieważności) oraz sankcje karne (kara do 50 mln złotych oraz kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 5 lat).

4.1. SANKCJE CYWILNO-PRAWNE

Zestaw sankcji cywilnoprawnych, które mogą mieć zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów ustawy określa art. 12k. Wskazany przepis rozszerza zakres zastosowania sankcji prawnej wyrażonej w art. 12 ustawy, w niektórych przypadkach przewidując sankcję nieważności czynności prawnych, a w innych sankcję w postaci ograniczenia uprawnień do wykonywania prawa z głosów lub udziałów. Zróżnicowanie sankcji wynika z braku możliwości zastosowania sankcji nieważności określonej w prawie polskim do czynności prawnych dokonywanych na podstawie i zgodnie z prawem obcym. W tym drugim przypadku dla skuteczności osiągnięcia celów ustawowych wystarczająca jest sankcja ograniczenia uprawnień do wykonywania prawa z głosów lub udziałów. W obydwu typach sankcji chodzi o przywrócenie, a przynajmniej maksymalne zniwelowanie na płaszczyźnie prywatnoprawnej skutków naruszenia przepisów ustawy.

4.1.1 NIEWAŻNOŚĆ CZYNNOŚCI PRAWNYCH

Sankcja nieważności ma zastosowanie, jeżeli nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji jest dokonane:

- bez złożenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 1, 2 lub 4 ustawy, oraz
- pomimo wydania decyzji o sprzeciwie, o której mowa w art. 12j ust. 1 ustawy.

Co istotne, sankcja ta następuje z mocy prawa i nie wymaga dla swojej skuteczności wydania aktu administracyjnego przez Ministra. W pierwszym przypadku sankcja nieważności ma zastosowanie do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji w sposób bezpośredni oraz do nabycia pośredniego (ale tylko w odniesieniu do czynności dokonywanej na podstawie prawa polskiego) i następczego. Wszystkie czynności prawne prowadzące do powstania tych skutków są z mocy prawa nieważne, o ile zostały dokonane bez wymaganego w ustawie zawiadomienia. W drugim przypadku sankcja nieważności ma zastosowanie do wszystkich czynności prawnych prowadzących do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji, które zostały podjęte pomimo zgłoszenia sprzeciwu przez Ministra.

Jedynym wyjątkiem od wystąpienia sankcji nieważności, we wskazanych okolicznościach jest sytuacja, kiedy Minister, po wszczęciu postępowania z urzędu, stwierdza dopuszczalność wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, w sposób niewykraczający poza znaczące uczestnictwo, w przypadku osiągnięcia znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną, jeżeli w toku postępowania nie można było stwierdzić na podstawie jakich czynności podmiot osiągnął znaczące uczestnictwo. Odstępstwo to może zostać udzielone przez Ministra w formie decyzji administracyjnej wydawanej na podstawie art. 12j ust. 3 ustawy. Należy wszakże pamiętać, że wyjątek ten ma zastosowanie jedynie do spraw, w których istniał obowiązek złożenia zawiadomienia następczego. Wydanie przez Ministra tej decyzji znosi skutki prawne sankcji nieważności. Jednocześnie jednak, w miejsce sankcji nieważności, do adresata decyzji ma zastosowanie sankcja ograniczenia uprawnień do wykonywania prawa z głosów lub udziałów spółki. Zgodnie bowiem z art. 12j ust. 3 ustawy po wydaniu przez Ministra ww. decyzji, z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną można wykonywać prawa głosu i inne uprawnienia, z wyjątkiem prawa do zbycia udziałów albo akcji, które dają uprawnionemu mniej niż 10% ogółu uprawnień przysługujących wspólnikom, akcjonariuszom albo innym uczestnikom podmiotu objętego ochroną. Oznacza to, że adresat decyzji z art. 12j ust. 3 ustawy może zbyć posiadane udziały albo akcje, a jeśli tego nie zrobi może z nich korzystać w jedynie sposób taki, aby nie dawały mu więcej niż 10% ogółu uprawnień przysługujących wspólnikom, akcjonariuszom albo innym uczestnikom podmiotu objętego ochroną.

4.1.2 OGRANICZENIA UPRAWNIEŃ DO WYKONYWANIA PRAWA Z GŁOSÓW LUB UDZIAŁÓW

Mniej dolegliwą sankcją jest ograniczenie uprawnienia do wykonywania prawa z głosów lub udziałów spółki. Sankcja ta dotyczy po pierwsze zaniechania złożenia zawiadomienia w przypadku wystąpienia nabycia pośredniego, tj. gdy w skutek czynności dokonanej na podstawie przepisów prawa państwa innego niż RP (w szczególności wskutek połączenia spółek, których siedziby znajdują się poza terytorium RP, bądź nabycie lub objęcie udziałów albo akcji podmiotu z siedzibą poza terytorium RP, będącego podmiotem posiadającym znaczące uczestnictwo w podmiocie objętym ochroną lub podmiotem dominującym wobec podmiotu objętego ochroną) (art. 12c ust. 7 ustawy). Po drugie, sankcja ta ma zastosowanie w przypadku wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną nabytych wskutek czynności opisanych w pierwszym przypadku pomimo stwierdzenia przez Ministra w drodze decyzji niedopuszczalności wykonywania praw z tych udziałów albo akcji. Omawiana sankcja dotyczy ograniczenia wykonywania wszystkich praw z akcji i udziałów, bez względu na ich charakter i zakres, z wyjątkiem prawa do zbycia tych udziałów albo akcji. W przypadku braku dobrowolnego skorzystania z uprawnienia do sprzedaży akcji lub udziałów Minister może zastosować sankcje strukturalne.

Stosując sankcję o zakazie wykonywania praw korporacyjnych analizowany przepis przewiduje instrumenty oddziaływania strukturalnego. Minister może, w sytuacji braku złożenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 3 ustawy, albo wydania decyzji, o której mowa w art. 12j ust. 2 ustawy nakazać zbycie w wyznaczonym terminie udziałów albo akcji spółki, będącej podmiotem podlegającym ochronie. Nakaz ten wydawany jest w formie decyzji administracyjnej. Minister wyda taki nakaz, o ile podmiot zobowiązany samodzielnie nie wyzbędzie się akcji lub udziałów podmiotu objętego ochroną.

Wskazany przez Ministra termin na zbycie udziałów lub akcji wiąże podmiot zobowiązany oraz Ministra stanowiąc część wydanej decyzji. Z tego też względu nie może on zostać wydłużony bez zmiany samej decyzji. Z uwagi na to, że ustawa nie przewiduje szczególnego trybu zmiany decyzji w trybie administracyjnym, zastosowanie będą miały odpowiednie przepisy k.p.a (dot. zmiany decyzji administracyjnych w trybach nadzwyczajnych).

Jeżeli podmiot zobowiązany uchybi terminowi zbycia akcji lub udziałów podmiotu objętego ochroną Minister może ustanowić zarządcę udziałów albo akcji, który zobowiązany jest podjąć czynności mające na celu zbycie udziałów albo akcji lub ich umorzenie. Zarządca działa w imieniu własnym, a na rachunek wspólnika albo akcjonariusza, który nie może wykonywać prawa głosu. W zakresie podejmowania uchwał o umorzeniu udziałów albo akcji oraz związanego z tym obniżenia kapitału zakładowego zarządca jest uprawniony do wykonywania prawa głosu z udziałów albo akcji, jednakże głosowanie przez zarządcę w przedmiocie wynagrodzenia za umarzane udziały albo akcje wymaga zgody organu kontroli. Wszystkie czynności zarządcy powinny zmierzać wyłącznie do wykonania decyzji Ministra. Mechanizm przymusowego zarządu ma na celu ustanowienie dodatkowych gwarancji skuteczności decyzji o nakazie zbycia akcji lub udziałów podmiotu objętego ochroną.

Uzupełnieniem systemu sankcji cywilnoprawnych zawartych w art. 12k ustawy jest przepis ustępu 4. zakładający, że uchwały wspólników lub zgromadzenia wspólników albo akcjonariuszy lub walnego zgromadzenia spółki, będącej podmiotem objętym ochroną, podjęte z naruszeniem przepisów art. 12k ust. 1-3 ustawy są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. Naruszenie przepisów art. 12k ust. 1-3 ustawy należy rozumieć w ten sposób, że chodzi o bezpośrednie naruszenie tych przepisów i pośrednie naruszenie przepisów, z którymi te przepisy tworzą pełną normę prawną, ustanawiając sankcję dla adresatów tej normy za brak przestrzegania zawartego w dyspozycji oczekiwanego zachowania. Naruszenie innych przepisów ustawy nie może stanowić podstawy do unieważnienia uchwał na podstawie tego przepisu. Stwierdzenie nieważności uchwał następuje w toku

postępowania sądowego. Co istotne, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników lub zgromadzenia wspólników albo akcjonariuszy lub walnego zgromadzenia przysługuje również Ministrowi. Do zaskarżania uchwał stosuje się odpowiednio art. 252 oraz art. 425 ustawy k.s.h, z zastrzeżeniem, że termin do zaskarżenia uchwały ulega zawieszeniu przez czas trwania postępowania zakończonego wydaniem decyzji, o której mowa w art. 12j ust. 2 lub 3 ustawy.

Jeżeli nieważność czynności, o której mowa w art. 12k ust. 1 ustawy, dotyczy czynności dokonanych w przypadkach nabycia pośredniego, gdy wskutek transakcji lub innego zdarzenia podmiot uzyska status podmiotu dominującego wobec podmiotu posiadającego znaczące uczestnictwo w podmiocie objętym ochroną lub podmiotu dominującego wobec podmiotu objętego ochroną lub wobec podmiotu mającego tytuł prawny do przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa podmiotu objętego ochroną, właściwy dla podmiotu objętego ochroną sąd rejestrowy z urzędu dokonuje wykreślenia we właściwym rejestrze wpisów opartych na nieważnej czynności. Ponadto, jeżeli wskutek dokonania tych wpisów zostały dokonane inne wpisy, sąd lub sądy rejestrowe podejmują czynności właściwe dla wpisów niedopuszczalnych ze względu na obowiązujące przepisy, zgodnie z przepisami ustawy k.r.s. W opisanej sytuacji sądy rejestrowe działają z urzędu, po uzyskaniu informacji uzasadniających dokonania zmian w rejestrach sądowych.

4.2. SANKCJE KARNE

Zestaw sankcji cywilnoprawnych, które mogą mieć zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów ustawy zawiera art. 12k. Wskazany przepis rozszerza zakres zastosowania sankcji prawnej wyrażonej w art. 12 ustawy, w niektórych przypadkach przewidując sankcję nieważności czynności prawnych, a w innych sankcję w postaci ograniczenia uprawnień do wykonywania prawa z głosów lub udziałów.

4.2.1 NIEUPRAWNIONE NABYCIE LUB OBJĘCIE ZNACZĄCEGO UCZESTNICTWA LUB NABYCIE DOMINACJI

Przepis art. 16a ustawy obejmuje następujące zachowania: (1) nabycie lub (2) objęcie znaczącego uczestnictwa lub (3) nabycie dominacji w podmiocie podlegającym ochronie w sposób nieuprawniony, tj. bez wymaganego prawem złożenia zawiadomienia (odnośnie do pojęć nabycia lub objęcia znaczącego uczestnictwa oraz nabycia dominacji w podmiocie podlegającym ochronie, por. uwagi do pkt I.4).

Przedmiotowy przepis kryminalizuje formalne zrealizowanie nabycia podmiotu podlegającego ochronie, tj. sfinalizowanie transakcji stanowiącej podstawę ww. nabycia, bez złożenia zawiadomienia. Przestępstwo może popełnić jedynie osoba zobowiązana do złożenia zawiadomienia, która zazwyczaj posiada osobowość prawną. Jako że odpowiedzialności karnej może podlegać jedynie osoba fizyczna, przepis ten pozwala na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby fizyczne działające w imieniu lub interesie osoby prawnej (bądź jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej), np. członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej.

Przestępstwo to jest występkiem zagrożonym grzywną kwotową od 100 zł (zob. art. 11 par. 4 ustawy Przepisy wprowadzające k.k.) do 50 mln zł albo karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 5 lat; kary te mogą zostać orzeczone łącznie. Grzywnę wymierza się z uwzględnieniem dochodów sprawcy, jego warunków osobistych, rodzinnych, stosunków majątkowych i możliwości

zarobkowych (zob. art. 11 par. 3 ustawy Przepisy wprowadzające k.k). Występek ten jest ścigany z urzędu w trybie publicznoskargowym.

4.2.2 NIEZŁOŻENIE ZAWIADOMIENIA PRZEZ PODMIOT ZALEŻNY

Przepis art. 16b ust. 1 ustawy określa przestępstwo zaniechania złożenia przez podmiot zależny zawiadomienia Ministra w sytuacji nabycia pośredniego podmiotu zależnego podlegającego ochronie (odnośnie do pojęć nabycia pośredniego i podmiotu podlegającego ochronie por. uwagi do pkt I.2 i I.4). Przestępstwo to może popełnić jedynie osoba fizyczna zobowiązana z ustawy lub umowy do zajmowania się sprawami podmiotu zależnego; chodzi m.in. o pracownika, do którego zakresu kompetencji należy złożenie przedmiotowego zawiadomienia w imieniu podmiotu zależnego. Przestępstwo ma charakter umyślny. Może je popełnić jedynie osoba, która ma świadomość nabycia pośredniego. Przepis art. 16b ust. 1 ustawy ma zastosowanie również do nabycia zrealizowanego za granicą (por. uwagi do art. I.4).

Przestępstwo to jest występkiem zagrożonym grzywną od 100 zł do 5 mln zł albo karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 5 lat. Kary te mogą zostać orzeczone łącznie. Grzywnę wymierza się z uwzględnieniem dochodów sprawcy, jego warunków osobistych, rodzinnych, stosunków majątkowych i możliwości zarobkowych. Występek ten jest ścigany z urzędu w trybie publicznoskargowym.

4.2.3 WYKONYWANIE PRAW BEZ ZŁOŻENIA ZAWIADOMIENIA

Czynem zabronionym jest również wykonywanie praw z udziałów lub akcji w imieniu podmiotu objętego ochroną przez podmiot, który mimo obowiązku zawiadomienia o osiągnięciu znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną nie dokonał tego zawiadomienia Ministrowi (art. 16b ust. 2 ustawy). Osoba zobowiązana do złożenia zawiadomienia ponosi odpowiedzialność karną w sytuacji, gdy działając na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników ma świadomość ciążącego na nim obowiązku złożenia zawiadomienia albo na podstawie danych udostępnianych na podstawie ustawy może posiadać wiedzę o tym obowiązku.

Występek ten jest również zagrożony grzywną od 100 do 5 mln zł albo karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 5 lat albo obu tym karom łącznie. Grzywnę wymierza się z uwzględnieniem dochodów sprawcy, jego warunków osobistych, rodzinnych, stosunków majątkowych i możliwości zarobkowych. Występek ten jest ścigany z urzędu w trybie publicznoskargowym.

We wszystkich powyżej wskazanych przypadkach, karę grzywny, karę pozbawienia wolności albo obie te kary może nałożyć wyłącznie sąd powszechny. Minister jako organ kontroli może natomiast wnioskować do odpowiedniego organu o nałożenie tych kar.

Ministerstwo Rozwoju i Technologii

Kontakt: kontrolainwestycji@mrit.gov.pl

lipiec 2025 r.